

Golany

Revista de Sant Miquel de Campmajor

Núm. 30 - 2n semestre 2011 - Exemplar gratuït

CATALUNYA

GENT DE CASA:

ENTREVISTA A LA LOURDES DEL CASAL

ESPORTS:

SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR, CENTRE DEL MÓN DE BIKETRIAL

ELS AQUÍFERS:

ELS ESTANYOLS DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR EN ELS

MAPES CARTOGRÀFICS DEL 1883

SUMARI

2. **LA PORTADA.** Campionat del món de biketrial, *per Ramon Santacana.*
3. **EDITORIAL.**
L'OPINIÓ DEL LECTOR.
4. **DES DE LA CASA GRAN.**
Actuacions Municipals.
5. **ELS CONSELLS DEL DR. CARRERAS.**
Malalt pel temps, *per F. Xavier Carreras.*
6. **CONÈIXER LA VALL.** Sud-est de la vall (II), *per Josep Fort.*
8. **GENT DE CASA.** Entrevista a la Lourdes del Casal, *per Josep Estarriola.*
11. **LES NOSTRE ASSOCIACIONS.**
Associació de Gent Gran de Sant Miquel, *per Carme Compta.*
Associació esportiva Tennis Taula Vall de Campmajor, *per Quim Brugués.*
12. **NOTÍCIES BREUS.** Maig-octubre 2011.
16. **ESPORTS.**
Futbol, *per Ferran Darné i Joan Batlle.*
Futbol 7, *per Oscar Moradell.*
Sant Miquel de Campmajor, centre del món de biketrial, *per Rafael de la Torre.*
18. **ELS AQUÍFERS.** Els estanyols de Sant Miquel de Campmajor en els mapes cartogràfics del 1883, *per Joan Anton Abellan.*
20. **CURIOSITATS LINGÜÍSTIQUES.**
Particularitats i curiositats lingüístiques de la vall de Campmajor (IX), *per Josep Estarriola i Elisabet Saus.*
22. **HISTÒRIES VISCUEDES.** En Peret de can Sagnari (i III), *per Quima Saubi.*
23. **ELS NOUINGUTS.** La Barbara i en Denis del Camós, *per Elisabet Saus.*
NOMS DE LLOCS. Sant Nicolau (i II), *per Elisabet Saus.*
24. **RACÓ LITERARI.** Auca dels locals Ajuntament Sant Miquel de Campmajor, *per Tomàs Camós.*
25. **CUINA DE CASA.** Cous-cous de "Luki", *per Sandra Civit. Recollit per Àlex Navarro.*
PASSATEMPS. Entrena la ment, *per Àngels Navarro.*
26. **MOVIMENT DEMOGRÀFIC 2011.**
TELÈFONS I HORARIS.
27. **FOTO ANTIGA.** Vista de can Sagnari amb Falgons al fons.
CUA DE L' HUMOR, *per Ramon Santacana.*

LA PORTADA

CAMPIONAT DEL MÓN DE BIKETRIAL

El Campionat del Món de Biketrial que es va celebrar a Sant Miquel els dies 30 i 31 de juliol va portar-nos activitats que no són habituals al poble. Entre aquestes activitats, la desfilada dels països participants, a la plaça de les Escoles, on els esportistes caminaven rere el nom i la bandera del seu país, convertint un esdeveniment protocol·lari en un acte vistós i emocionant, i on a més s'escoltaren els himnes corresponents a cada nació. Catalunya també hi va participar, els esportistes catalans van poder desfilat rere el nom de la delegació i la senyera, que fou portada per un infant de Sant Miquel.

(text: Ramon Santacana, foto: Joan Carreres)

Normes per a la publicació de cartes i articles

Golany agraeix les cartes i articles dels seus lectors, i escull amb preferència per a la seva inserció les cartes breus, d'unes 25 línies mecanografiades, i els articles d'unes 45. Tots hauran d'anar signats amb nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Els articles s'hauran de lliurar, a ser possible, amb suport informàtic. L'adreça és: **golany@plaestany.net**.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'**Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor o els autors**.

Golany

Redacció: golany@plaestany.net

Edita: Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor
Tel. 972 57 46 26 - smcamp@ddgi.es

Coordinació i disseny: Josep Estarriola.

Equip de redacció: Ramon Santacana, Àlex Navarro, Elisabet Saus, Josep Estarriola.

Compaginació i impressió: Impremta Palmada - Banyoles

Dipòsit Legal: GI-033/1997.

Tiratge: 400 exemplars

Portada: Campionat del món de biketrial (Foto: Joan Carreres)

Contraportada: Els castellers de Figueres (Foto: Joan Carreres)

Col·labora:

Diputació de Girona
221 municipis

Som al número 30 de la nostra publicació semestral i a un pas de complir els 15 anys, des d'aquell 17 de maig de 1997 en què va néixer. Paradoxalment podem dir que *Golany* ja té més anys que els nens que es representen en la seva portada. Nens, que són el futur com el que esperem d'aquesta revista i que, amb l'esforç i la col·laboració de tots plegats, desitgem que continuï essent una realitat.

Fa goig de veure la quantitat d'activitats que es fan en els darrers temps a la Vall, és veritat que sempre ha estat un poble actiu, però

aquest estiu passat n'hem tingut una de grossa, una que ha tingut una transcendència més enllà de la comarca, una que ha voltat una mica pel món: el XX Campionat del Món de Bietrial, que es va celebrar a Sant Miquel, en els paratges de Fang Aventura. Clarament ha estat un enorme esforç per part de les institucions, de les moltes empreses que hi han col·laborat, i és clar, de l'enorme quantitat de voluntaris que d'una manera o altra van ajudar al desenvolupament de la prova i els actes paral·lels. En aquest número de *Golany* ens en volem fer ressò i presentem en portada una imatge extreta de l'emotiu moment de la presentació dels equips, arribats de diferents parts del planeta, i que es va fer a la plaça de les Escoles. Davant de les delegacions hi anaven nenes i nens de la Vall, que sempre podran explicar que Catalunya hi participava com a país entre estats com Japó, Suècia o Espanya. També, dins l'acte de presentació de delegacions, una altra novetat a Sant Miquel: una actuació castellera a càrrec dels Castellers de Figueres, que reproduïm en la contraportada. Felicitats als organitzadors i a tots els qui han ajudat a fer-ho possible.

Un refrany del mes de novembre diu: "Rocacorba emboirat, tira pluja pel teulat". Dins els consells que, cada semestre ens dona puntualment el Dr. Carreras, ens parla de la *metereosensibilitat*, un article ben interessant sobre els efectes que ens pot causar el temps, meteorològicament parlant. La paraula *temps*, també ens pot remetre a

una terminologia del passat, com en l'últim dels capítols que trobarem en les històries viscudes d'en Peret de can Sagnari, que aprofitem per agrair a la seva filla Quima Saubi que ens n'hagi facilitat la publicació. De la mateixa manera, a la foto antiga que reproduïm podem contemplar un paisatge idíl·lic de can Sagnari amb la muntanya de Falgons al fons, cap als anys 1940-50. Sens dubte, ha plogut molt des del moment en què un autor desconegut va copsar aquesta imatge, ara, impossible de fer-la a causa de l'enorme vegetació que hi ha crescut i encara està pujant per tots costats. Altres espais més periòdics deixen constància dels topònims de la Vall i també en l'apartat de noms de lloc continuem amb Sant Nicolau. Una vegada més, hi trobarem inclosos més noms que deriven de la nostra Vall, aquesta vegada referents al camp, a la pagesia i al bosc.

En el aqüífers, Anton Abellan, ens fa una descripció dels mapes cartogràfics del 1883 que es troben exposats a l'entrada del nostre actual consistori, fent al·lusió als estanyols i cursos fluvials que s'hi trobaven en comparació amb els actuals; sens dubte, és una observació ben interessant. I, sense escapar-nos del nostre Ajuntament, la transformació que aquest ha sofert al llarg dels anys ha estat bellament expressada en una auca que Tomàs Camós ha fet i que hem reproduït en el *Racó Literari*. Llegint-la, posa en evidència el temps mutant que estem vivint. Temps que, entre altres, ens ha dut a una dependència econòmica sense precedents. Parlem de crisi econòmica però no tant de crisi de valors, amb el seu màxim exponent que és l'individualisme. Afortunadament, dins l'espai de *Gent de Casa* trobarem l'entrevista que hem dedicat a una persona jove i dinàmica que no ens parla de crisi, sinó de valors: la Lourdes del Casal Sant Miquel. La Lourdes dirigeix la mirada cap al paisatge que vivim i respirem cada dia a Sant Miquel; el que trepitgem tantes vegades sense adonar-nos massa del que tenim, del molt que tenim, i ens acaba dient que cal respectar-lo com un bé comú. Un exemple més del que ens va dient és el sentit de comprensió, tan important avui dia i el de cooperació, perquè quan hi ha davallades com les actuals és quan més es necessita.

A més, cal destacar la gran quantitat de notícies breus que han sorgit en aquest semestre, senyal inequívoca que es fan coses. Els que treballem la revista, voldríem comentar-les amb més fotos, però l'espai és el que és i, com diu el refrany: "val més poc que res". Per la nostra part fem tot el possible, hem pogut arribar al número 30 i, com un jove a prop de complir els quinze anys, desitgem poder-ne complir molts més amb la companyia de tots els qui ens lleueu, ens col·leccioneu i, evidentment, tots els que fins ara hi aneu col·laborant. Gràcies a tots.

Golany

L'opinió del lector

Nota: Aquest espai és a disposició de tots els lectors que vulguin comentar alguna notícia o opinió personal, amb fotografia o sense. S'ha de tenir en compte que l'extensió és de mitja plana com a molt i pot variar en funció de la compaginació de la revista. Tots els textos s'hauran de signar amb noms i cognoms o bé amb pseudònim. L'únic responsable del contingut n'és l'autor. Els articles s'hauran de lliurar, a ser possible, a l'adreça electrònica: golany@plaestany.net i s'hi haurà d'indicar: espai l'opinió del lector.

Vista parcial de Sant Miquel amb les muntanyes de Falgons, des del camp davant de Cal Ferrer (foto: Joan Carreres)

ELECCIONS MUNICIPALS 2011

El diumenge 22 de maig es van celebrar les Eleccions Locals 2011, amb un cens electoral de 187 persones, de les quals 148 van anar a votar (79,14 % participació), amb el següent resultat: **Josep Fort i Olivella** (JpSMC-Esquerra-AM) 98 vots; **Ramon Santacana i Boscà** (JpSMC-Esquerra-AM) 79 vots; **Oscar Moradell i Franch** (JpSMC-Esquerra-AM) 56 vots; **Josep Oriol Serrà i Madriles** (JpSMC-Esquerra-AM) 60 vots; **Agustí Olivella Jorba** (P.M.) 2 vots; **Isidre Batlle i Saubí** (CiU) 61 vots; **Marc Fàbrega i Suàrez** (CiU) 58 vots; **Joaquim Gibert i Mir** (CiU) 36 vots; **Mario Montes i Cots** (CiU) 36 vots; **Alexandra Navarro i Simón** (CiU) 36 vots; **Josep Mª Bosch Ros** (P.P.) 0 vots. Vots nuls: 5; vots en blanc: 6.

Recordem que les llistes són obertes perquè el municipi no supera els 250 habitants.

CONSTITUCIÓ AJUNTAMENT

El dissabte 11 de juny, a partir de les 12 del migdia, es va procedir a la constitució de la nova Corporació. L'acte es va iniciar amb la constitució de la mesa d'edat, amb el regidor més gran, Isidre Batlle, i el regidor més jove, Marc Fàbrega. Després de revisar les credencials de regidors electes, els cinc regidors de Sant Miquel, completats per Josep Fort, Oriol Serrà i Ramon Santacana, van prometre el càrrec, i tot seguit es passà a la votació de l'alcalde, càrrec que va recaure en **Josep Fort per 4 vots favorables i 1 vot nul**. Per acabar l'acte protocol·lari, van pronunciar unes paraules Isidre Batlle i Josep Fort. Les regidories s'han distribuït de la següent manera: **Josep Fort**, alcalde i regidories de Governació, Turisme i Esports; **Ramon Santacana**, tinent d'alcalde i regidories d'Hisenda, Cultura i Medi Ambient; **Oriol Serrà**, regidories d'Educació, Sanitat, Joventut, Acció Social i Participació Ciutadana; **Isidre Batlle**, Obres Públiques i Urbanisme, i Serveis Municipals.

Moment de la constitució de la nova corporació. (Foto: Rosa Serrat)

ACTUACIONS MUNICIPALS

CURS ESCOLAR 2011-2012

El nou curs escolar, que es va iniciar el 12 de setembre, compta amb 11 nenes i nens escolaritzats, tots de diverses edats. La direcció del centre continua a mans de **Mariona Vila**, que també actua com a mestra d'educació infantil i de primària; així com la continuïtat de tot l'equip del curs anterior: **Sara Planagumà**, mestra de primària; **Pere Martí**, d'educació física; **Alejandro García**, educació musical; **Anna Vinyals**, llengua anglesa; i **Soledad Tarifa**, religió. Tant el curs anterior com, ja aquest mateix, i aprofitant que l'oficina de secretaria de l'Ajuntament és en el nou consistori, l'escola gaudeix de més espai per desenvolupar algunes activitats com plàstica i música, així com espai per desdoblament, i aula d'idioma anglès d'extraescolar.

Poc abans de l'inici del curs es van fer dues actuacions per millorar l'estat general del centre: reparar les finestres i pintar tot l'interior.

APROVACIÓ PRESSUPOSTOS EXERCICI 2011

En data 23 de febrer d'enguany, en sessió extraordinària, es van aprovar els pressupostos per a l'exercici actual, que pugen a 1.099.373,22 €.

CAMÍ DE FALGONS A MIERES

Amb una subvenció de la Generalitat per als Municipis de Muntanya, i de 15.000,00 €, durant la primavera es van emportanar els darrers 130 metres que faltaven al camí de Falgons a Mieres, així quedà totalment emportanat el trajecte entre els dos nuclis.

PRIMER PLE A LA SALA DE PLENS

A tall anecdòtic, el dia 27 d'octubre del 2010 es va celebrar el primer Ple a la Sala de Plens del nou Ajuntament. Entre altres qüestions, en aquest ple es van aprovar els Comptes Generals de l'exercici 2009. La resta d'hivern, les reunions i plens ordinaris i extraordinaris s'han celebrat a la Sala de Regidors a fi d'estalviar calefacció. Amb el bons temps, els plens s'han tornat a realitzar a la Sala de Plens.

PARC DE SALUT

Com en altres poblacions, la Diputació de Girona, a través de l'ens Dipsalut, ha instal·lat un Parc Urbà de Salut a tocar el camp de futbol. La despesa per al municipi s'ha restringit al moviment de terres necessari per a la ubicació dels aparells. Com s'ha anat fent aquests darrers mesos, el tercer dimarts del mes de novembre i del mes de desembre, a les 17,30, es faran activitats adreçades a conèixer l'ús del parc. Demaneu informació a l'Ajuntament.

ARRANJAMENT ZONA BÀSCULA

El dia 17 de març es va posar en funcionament el nou enllumenat a la zona de la bàscula, dins del projecte de remodelació global des de l'antiga fleca fins a l'Hostal. Aquesta actuació s'emmarcava dins una subvenció de la Diputació de Girona de 25.252,00 €, i ens afectava perquè la Diputació és la responsable de la carretera al Collell.

PETITES ACTUACIONS

Fora de grans despeses, s'han realitzat també petits treballs per millorar en detalls que ens ajuden en moltes ocasions: reparació de les portes central i lateral del Sindicat, que s'havien deteriorat molt en els darrers temps; substitució del grup de pressió per proporcionar aigua clorada, a més de l'escola i l'Ajuntament, al Sindicat i als vestidors del camp de futbol. Així mateix, i dins de la remodelació de part de l'antic Ajuntament, i que una part de l'antiga oficina i sala de plens ha quedat per a l'escola, la zona que era l'arxiu ha quedat com a local per a les associacions del poble, i en aquest cas s'està aprofitant de manera molt positiva per l'Associació de Gent Gran, que l'utilitzen molt sovint.

HORARIS DELS PLENS MUNICIPALS

Us recordem que les sessions dels plens municipals ordinaris d'aquest any tindran lloc el primer dijous dels mesos de febrer, abril, juny, agost, octubre i desembre, a les vuit del vespre. Els Plens són públics.

MOVIMENT CENS

A 31 d'octubre del 2011, la població censada a Sant Miquel de Campmajor era de 231 persones.

MALALT PEL TEMPS

*“Estora la casa per Sant Miquel,
abans no baixi el fred del cel”.*

Dites i refranys populars de la Comarca del Pla de l'Estany.

Mn. Miquel Plana i Payraló

Amolts se'ns ocorre mirar al cel tan bon punt ens despertem per saber quin dia farà. Ja sigui per escollir quina roba em posaré, per decidir quina feina faré, per costum; però de ben segur que a pocs se'ls passa pel cap mirar el temps per saber si es trobaran més o menys bé.

Els canvis de temps tenen a veure amb els canvis a l'atmosfera de la pressió i de la humitat, governat per la quantitat de sol a les diverses èpoques. I aquets canvis són cíclics, passen dels anticiclons a les borrasques, fan aparèixer condicions com el vent, la pluja, els núvols, la temperatura i un seguit de condicions que influiran en els éssers vius, en els humans també.

El cos i els seus sensors ens adapten a tots aquests canvis, però, com sempre, no a totes les persones de la mateixa manera. A uns quants, als més sensibles, aquests canvis els faran sentir malament i tindran, seguint el temps, signes i senyals del cos més o menys desagradables, fent evident el que en medicina en podríem dir *climatopaties*; mals relacionats amb el clima. (*meteorobiologia*).

Els més de tres-cents refranys que va recollir mossèn Plana del Collell referits a les èpoques de l'any, demostren que la saviesa popular sap prou de tot això. A qui no se li acut que a l'estiu, amb tanta claror, tanta llum, estem més contents, i a l'hivern amb menys estem més abatuts. I la gent de naturalesa sensible pot arribar a empitjorar l'humor i sentir-se trista. I qui no sap que quan arriba la primavera, *a més a més que la sang ens altera*, porta l'inici de la pol·linització i les al·lèrgies i l'asma als que en són sensibles. I que amb temperatures baixes i humides i boires tindrem més problemes respiratoris, refredat i bronquitis. Quan sentim un corrent d'aire, de ben segur que molts pensem que l'endemà podem estar refredats i de seguida tanquem la finestra, o no? El mateix passa quan ens hem remullat, i procurarem eixugar-nos de seguida, oi? O quan el sol pica i ens posem barret, a l'ombra, i bevem aigua, no? I qui no ha estat malhumorat i amb poques ganes de fer res quan fa xafogor? Hi ha circumstàncies en les quals ens podem cuidar i prevenir de no agafar mal. Ens abrigarem, ens escalfarem, o ens posarem a l'ombra, beurem aigua, ens vestirem diferent, ens adaptarem a les circumstàncies.

Però hi ha condicions dels canvis atmosfèrics de les quals no ens podem protegir tan fàcilment, com són els canvis de pressió atmosfèrica, les altes o baixes pressions, i de la humitat i el vent. Aquests elements, per si sols,

provoquen en força persones l'aparició de *mal de cap*, migranyes o no, així com *irritabilitat i malestar*. Sembla ser que això passa pel canvi que fan les partícules de l'atmosfera quan la humitat i la pressió atmosfèrica baixen o pugen; els ions positius i negatius de l'atmosfera varien en la seva càrrega. Ja ho fan unes hores abans del fenomen canviant. Això també explica el perquè les persones al fenomen poden predir els canvis amb antelació.

Una de cada tres persones són capaces de predir els canvis de temps, ja que quan senten molèsties als ossos o al cap, tenen dificultats per dormir o canvis d'humor, sabran quan les condicions canviaran.

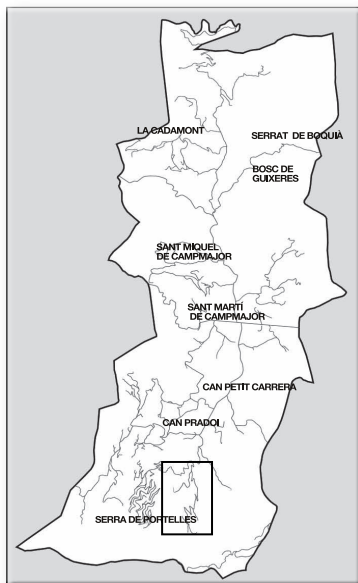
Algunes mesures, doncs, per prevenir el *mal de cap* conseqüència d'aquests canvis seran: beure força aigua, dormir el temps que convingui, fer tots els àpats, fer exercici regularment, manejar correctament l'excés de feina i preocupacions, evitar els aliments que ja sabem que ens poden anar malament i per últim, sabent que l'excés de ions negatius dels canvis de clima ens perjudiquen, utilitzar *aparells ionitzants* al domicili. Amb aquests senzills aparells, força persones de les que patiu aquest fenomen podeu notar que les molèsties vinculades als canvis es fan més suportables. Cal observar també els aparells d'humitat i pressió –baròmetres–, o estar al corrent del que ens diuen els homes del temps, també ens ajudarà a entendre si nosaltres som o no persones **metereosensibles**.

És clar que també, entre nosaltres, hi pot haver aquella persona que per vella o per dolences dels ossos, ja ens avisa amb temps. Tots coneixem persones que són com baròmetres.

*“Temps, vents, dona i fortuna,
donen voltes com la lluna”*

F. Xavier Carreras de Cabrera
CAP Banyoles

SUD-EST DE LA VALL (II)

En aquest número seguim recollint les dades del sector sud-est de la Vall, entre la carretera de Falgons i la Coma. Fem constar que alguns d'aquests noms indiquen llocs que han pogut canviar amb el pas del temps, o han desaparegut. Com estem anunciant a cada número de *Golany*, ens cal l'ajuda de totes aquelles persones que, amb el seu record, puguin aportar dades per anar completant la recerca. Moltes gràcies a tots aquells que fins ara hi han col·laborat.

Dades recollides per Josep Fort i Olivella

Muntatge: Albert Roura i Ferrer

Cartografia propietat de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, la qual ha estat cedida per a aquesta publicació.

Codi	Nom	Descripció
1	El Vilar	Roureda a prop de Can Pradói.
2	La Feixa Llarga	Feixa de forma allargada..
3	Prat d'en Fontanella	Camp de bona terra que sembrava en Fontanella.
4	El Pedreguet	Camp en què abundaven molt les pedres.
5	Planes d'en Brugué	Camp que conreaven els de can Brugué.
6	Planes d'en Pons	Camp que conreaven els de can Pons.
7	Camp del Prat	Camp de bona terra.
8	Camp de Bosc	Camp a prop del bosc, potser que d'aquí en vingui el nom.
9	Camp de les Oliveres	Camp a prop de cal Gall.
10	Artiga de l'Anton	Tros de terra que cultivava un tal Anton.
11	Serrat de la Burra	Situat entre el Pedreguet i el Serrat Alt era el lloc on la burra de can Brugué apareixia quan s'escapava.
12	Barraca dels Castellans	Barraca de gent castellana que treballava a bosc, situada entre cal Gall i el clot de la Por.
13	Pla del Llor	Esplanada a prop de la casa del Llor on el bestiar menjava.
14	Pontarró del Llor	Pont petit que hi ha a la finca del Llor per travessar el rec.
15	Camp del Prat	Camp de bona terra.
16	L'Illa	Potser que el nom vingués per trobar-se una mica aïllat dels altres camps.
17	Camp de Bagot	Camp que conreaven els de can Bagot.
18	Can Bagot	Casa en runes, els antics estadants varen marxar cap al 1950.
19	Clot de la Por	Se suposa que porta aquest nom per ser molt fosc.
20	Collet del Llor	Situat entre el Llor i Can Bagot.
21	Replans	Esplanada a prop de Can Bagot.
22	L'Artigàs	Camp que per temps havia estat bosc.
23	Camp de les Pedres	Camp on abundaven les pedres.
24	La Canamera	Camp on es conreava el cànem.
25	Roureda de la Coma	Bosc de roures de la casa de la Coma.
26	La Roureda	Tros de terra que era hort a prop de la roureda de la Coma.
27	Camp de les Roques	El seu nom ens parla del material que hi abundava, les roques.
28	Barraca d'en Bagot	Edificació en forma de barraca .
29	Resclosa del Molí d'en Pradói	En aquest lloc s'agafava l'aigua per fer anar el Molí.
30	Bassa del Cànem	Bassa on es treballava el cànem.
31	Rec de Can Bagot	Rec que porta el nom de la casa .
32	Quintà del Llor	Seguit de terra que conreaven els de la casa del Llor.
33	Camp de Baix	Camp situat a la part més baixa de les feixes de la Coma.
34	Bassa del Llor	Situada a prop de la casa del Llor.
35	Roureda del Llor	Bosc de roures de la casa del Llor.
36	La Pedra Molar	Situada entre el Llor i el Saiols.
37	Margenera del Llor	Indret on pasturava el bestiar de la casa del Llor.
38	Roure de l'Aigua	Una branca d'aquest arbre formava una bassa de la qual extreien aigua per donar al bestiar per medicina quan pixaven sang.
39	Bassa del Roure de l'Aigua	Bassa al costat de la qual hi havia el Roure de l'Aigua.
40	El Serrat Alt	Situat a prop de la casa del Llor.

LOURDES MASLLORENS i ARPA

La Lourdes del Casal

UNA ENAMORADA DE SANT MIQUEL

La nostra entrevista l'encaminem a una persona jove, inquieta, i sobretot dinàmica, que es troba contínuament a cavall entre Banyoles i Sant Miquel: la Lourdes del Casal. La Lourdes, és nascuda a Banyoles en un dia de Reis de l'any 1968. El seu pare, en Josep Masllorens i Bonaventura, és natural de Banyoles i la seva mare, la Inès Arpa i Brunsó, de Santa Llogaia del Terri. Té un únic germà, dos anys menor que ella, que es diu Josep. Viu a Banyoles casada amb en Josep Ma. Casado i León i tenen dos fills: en David, de 10 anys, i en Miquel, de 7. Actualment treballa al Casal Sant Miquel, que es la residència dels seus pares i que van fundar com a casa de colònies l'any 1975.

Li pregunto si el sobrenom de la Lourdes del Casal li sembla bé i em diu que aquí a Sant Miquel li diuen així, mentre que a Banyoles li diuen la Lourdes de Sant Miquel.

La Lourdes en una foto recent
(foto: Josep Estarriola)

-Lourdes, per començar, et convido a recular en el temps, quan vas trepitjar per primera vegada Sant Miquel. Quins records en guardes?

-Era molt petita, devia tenir uns 8 anys, l'edat que tenen ara els meus fills. Vaig venir quan els meus pares van fer-s'hi la casa particular per ells. El terreny no era més que un bosc de pins i ja hi havia la casa de can Bertran que havia construït uns anys abans el sr. Pepitu Bertran. Precisament, en aquesta casa, hi vivia amb la seva dona, la Neus i, els meus avis, pujaven molt sovint amb ells perquè els hi agradava molt Sant Miquel.

Llavors, els meus pares van fer-s'hi la casa particular al costat mateix. Abans, els hi havia sortit l'oportunitat de comprar el castell de Falgons, ja que estava a la venda, però la meva mare va preferir aquí, per no sentir-se tan desplaçada.

-On vas fer els estudis?

-Vaig fer la bàsica a Banyoles i després a Girona vaig estudiar un any a les Carmelites i cinc anys més a Montilivi, fent Formació Professional en la branca de jardí d'infància. Als matins treballava en una guarderia de Banyoles i a les tardes anava a classes. M'hauria agradat muntar una guarderia especialitzada per a nens discapacitats, ja que és una branca que m'atrau.

- I llavors?

-Em vaig dedicar a fer uns cursos de formació per poder treballar en cases de colònies. Encara ara, cada any, els repassem per posar-nos al dia. Tot seguit, vaig quedar-me a casa, a la plaça de les Rodes de Banyoles, on vaig obrir una botiga de ceràmica junt amb els ceramistes de la Bisbal de qui venia les peces. La botiga es trobava a sota mateix de casa i m'anava bé perquè, alhora, havia de cuidar la meva àvia paterna, La Carmeta, que patia Alzheimer i la meva àvia materna, l'Engràcia, que s'havia ferit. També, hi acollíem a mossèn Simón Saubí, que havia

Vista aèria del Casal Sant Miquel (foto: arxiu familiar)

estat rector de Cornellà del Terri i del qual l'àvia materna n'havia sigut la majordoma. Tots vivíem a casa i jo, tant era a baix a la botiga com a dalt per atendre'ls. També els caps de setmana pujava a Sant Miquel per ajudar als pares. Anava trampejant entre Banyoles i Sant Miquel.

-Vas tenir oberta la botiga molt temps?

-Fins que va morir la meua àvia Carmeta, l'any 2000. Després vaig tenir molt clar de venir a ajudar els meus pares a Sant Miquel perquè m'agradava... l'ambient, la gent que hi venia...

-Explica'ns com la casa particular de Sant Miquel va esdevenir una casa de colònies.

-Va ser l'any 1975, en què els meus pares van fundar la casa de colònies actual gràcies al Bisbat i més concretament al Collell, on treballava el meu pare de lampista. El seu origen va venir quan el col·legi va ser mixt i les noies havien d'anar a dormir fora del Collell. Llavors el Bisbat ens va demanar si podien venir a dormir i a esmorzar a la casa de Sant Miquel, ja que era prou gran. S'hi van quedar tot un curs: dotze noies, dues monitores i una mestra. Aquestes van ser les primeres estades, i que depenien totalment del Bisbat. Nosaltres hi vam posar l'habitatge, que vam condicionar per a 25 persones.

L'any següent, el sr. Julià de Càritas de Girona, ens va proposar de fer una casa de colònies privada i ens va encaminar per aconseguir-la. Ell ens va dur els primers grups de persones, que llavors en deien *de convivència*. Tot i que al principi es va proposar la idea de posar una granja-escola, ens va semblar millor dirigir-la com a casa de turisme verd, amb connexió amb el medi natural. Al cap d'un temps, van sorgir les cases de colònies establertes per a menors de 35 anys i més endavant ho vam orientar com a alberg per poder acollir gent de totes les edats. En aquells anys hi va treballar força gent de Sant Miquel, com la Lola de can Guerra, cap a 20 anys, la Quimeta de can Batista,... Al mateix temps, la mare treballava de cosidora a can Castanyer i, en veure que aquí hi havia feina i es guanyava més, no ho va dubtar i es va posar a la cuina junt amb la Conxita de Banyoles, que ja hi era des del començament. Més tard, va venir l'Isidre de la Brugada de Roca, que va ser el nostre cuiner oficial durant molts anys, i a qui recordem amb molta estima.

"Gràcies al Bisbat i, més concretament al Collell, l'any 1975 els meus pares van fundar el Casal Sant Miquel"

-Canviant d'assumpte, des de l'any 1996, en què a Sant Miquel es va formar un grup de joves amb ganes de fer coses pel poble, has col·laborat activament amb moltes de les propostes i d'algunes encara te'n fas càrrec...

-Sí, recordo que al principi teníem dificultats per aconseguir un

local i havíem de fer les reunions a fora l'església, asseguts a l'herba... Tot i així hi havia moltes ganes i il·lusió i ho recordo amb molta estima. Hi havia l'esperança que l'any següent seria millor. Entre les propostes, hi havia l'organització dels concursos de pintura ràpida i de flors per Santa Quitèria, anar a buscar premis, col·laboradors..., netejar el teatre per explicar rondalles, organitzar les primeres revetlles de Sant Joan, la Fira de l'All a Cornellà en què cada any participàvem amb idees noves, els primers biketrials a Roca, caminades...

-...I també va néixer aquesta revista, i una altra cosa important és el pont que vas establir gràcies al qual, a Sant Miquel, hi ha un grup de cantaires amb el nom de Grup de Caramelles.

-Tot va venir perquè feia uns dos o tres anys que venien de vacances al Casal un grup de Caramelles de Barcelona que es deia El Coll, junt amb el seu director, en Josep Ma. Riera, gran amic i persona. Hi va néixer una gran amistat i un dia em va preguntar si al poble hi havia un grup que cantés. Li vaig parlar del Cor Parroquial i, assabentat que antigament s'havien cantat caramelles, va animar a recuperar-les. La proposta es va dur a l'escola de Sant Miquel on l'any següent, el 1997, en sorgiria el Grup de Caramelles de Sant Miquel. Va ser en aquest any que Josep Ma. Riera em va dir si podien fer una trobada per cantar caramelles junt amb la nova coral de Sant Miquel. Em vaig posar en contacte amb els d'aquí i em van dir que sí. Però les dificultats vindrien a l'hora de cobrir les despeses de l'autocar que, com a anècdota, vam haver de pagar entre el sr. Riera i jo.

-El poble també se'n beneficia del Casal, gràcies al qual ve gent d'arreu, el coneix i li dona vida?

-Sí, entre altres exemples, es fan estades internacionals de Kung-Fu cada dos anys, que lloguen el pavelló; estades de les noies de l'Espanyol, que lloguen el camp de futbol per al campus femení que hi organitzen; els campionats de biketrial, que fan que gent d'arreu de Catalunya conegui el poble; també concentrem les trobades de motos Harley dues vegades a l'any, hi vénen "moteros" de tot Catalunya. Altres entitats esportives, institucions, escoles que cada final de curs vénen a passar uns dies de colònies; persones amb minusvalia, grups familiars... El Casal és obert a tothom, tot i que ens agrada més treballar amb grups que no pas de manera individual.

*A punt per servir. La Lourdes amb els seus pares a la cuina del Casal
(foto: arxiu familiar)*

-Què agrada més a la gent que ve al Casal i, d'altra banda, quines condicions els poseu?

-Els agrada molt l'entorn natural, envoltat de camps i muntanyes, el tracte familiar que reben, aquí no hi ha protocol, et fas amic. El que exigim és que respectin els veïns i, de cap manera volem festes descontrolades com ens han proposat alguna vegada, aquí no hi entrem. Primer és el silenci del poble.

-Al principi de l'entrevista ens has parlat que t'hauria agradat treballar o tenir una guarderia per a nens discapacitats. Explicant-s'ho millor.

-I tant, m'hauria agradat treballar per a nens especials. Sempre m'ha encantat, perquè t'ho donen tot. L'esforç que fas te'l recompensen amb una abraçada i... això no té preu. Aquí, cada any vénen uns grups de nens discapacitats de 10 a 15 persones. Fins ara venien tutelats per la Generalitat però amb les retallades actuals ara ens n'hem de fer càrrec perquè puguin venir igual.

-Passes més temps a Sant Miquel que a Banyoles?

-Igual: sis mesos a Sant Miquel i sis mesos a Banyoles. Haig de venir cada dia a Sant Miquel perquè ho necessito. És un poble de pessebre, màgic, de gent maca... és poble. A Banyoles s'està bé, però necessito venir a respirar l'aire de Sant Miquel. El meu home, en canvi, és més "urbanita", tot i que als nostres fills, de moment, també els agrada més Sant Miquel.

-Què té Sant Miquel que no tingui un altre lloc?

-El paisatge, la tranquil·litat i la pau; llocs com Falgons, Roca... no són explotats. El mossèn Pius va posar un eslògan que diu: "Voltareu tots els racons i tornareu a Falgons". Nosaltres, fa temps que vam posar el nostre: "Voltareu, voltareu i a Sant Miquel tornareu". El meu pare n'és un enamorat, de les frases fetes, i sempre diu que els tres llocs que l'han captivat més del món són: Paris, Tossa de Mar i Sant Miquel de Campmajor.

"Fa temps que vam posar el nostre eslògan que diu: "VOLTAREU, VOLTAREU I A SANT MIQUEL TORNAREU"

-Tot i així, quines mancances hi trobes i què creus que s'hauria d'incentivar més al poble?

-S'hauria d'incentivar més el paisatge, les rutes a peu, la part ecològica, així com tirar endavant els productes de la zona. Quant a mancances... l'aigua al poble.

-Actualment encara estàs col·laborant, tot i dir que en tercer pla, en l'organització dels Reis, en el biketrial i també

en la campanya per l'esclerosi múltiple que encara no hem comentat.

-La Maria Josep, que és la presidenta per l'esclerosi a la província de Girona, es va adreçar l'any 1997 a l'Ajuntament de Sant Miquel per col·laborar en la campanya. Nosaltres, el Casal, en disposar d'una piscina gran i a través de l'Olga de l'Ajuntament, vam proposar de posar-la a disposició de qui volgués fer metres nedant el dia de la campanya. Encara ara, en aquest dia de juliol, la deixem per a qui es vulgui mullar alhora que també pot fer un donatiu o bé comprar articles que m'encarrego de repartir a l'Hostal, cal Ferrer i al Casal. S'ha de destacar, en paraules de la Maria Josep, la gent solidària que hi ha en aquest poble; s'hi recapta més que en altres amb més habitants.

-Ara, que et dediques plenament al Casal, com us està afectant l'actual crisi econòmica que pateixen tants sectors?

-Es nota. Per exemple, en una família que un dels seus caps està a l'atur no porta els nens a colònies. Si abans venien 80 nens a colònies, ara en vénen 60. La casa té capacitat per a 100 persones. Entre altres, n'hi ha que ens demanen ajustar els preus dels menús, cosa que abans no passava...Tot i així van venint els clients de cada any i podem dir que de moment anem fent.

-Per acabar, penses venir algun dia a viure a Sant Miquel?

-Jo sí, com han fet els meus pares, tot i que el meu home, de moment, no n'és massa partidari. Aquí hi ha pau i tranquil·litat. Parlant amb gent de fora em reforcen la visió que Sant Miquel és màgic, idíl·lic, i espero que continuï així per molt temps més.

I així també nosaltres i que segueixis amb aquesta estima i respecte cap als altres i cap a allò que és de tots. Moltes gràcies Lourdes pel temps que ens has dedicat i fins a una altra.

Josep Estarriola i Borrell

Sant Miquel de Campmajor, 22 d'octubre de 2011

Anagrama fet per en Josep Maria Boix, realitzat en pedra per en Pedro Martín i l'Isidre Batlle i que presideix a l'entrada del Casal Sant Miquel (foto: Josep Estarriola)

ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN DE SANT MIQUEL

La gent gran de la vall no para. No para de moure's i organitzar activitats de lleure, de millora de la salut i de cultura. N'hem fet un breu resum per deixar ben palès la feina feta:

Com cada curs, dos cops a la setmana es fan sessions de gimnàstica de manteniment per a gent gran. Degut al bon humor del grup també de passada es fa "risoteràpia".

El 14 de maig vàrem organitzar un viatge a Barcelona per visitar la Basílica de la Sagrada Família amb una guia acreditada. Després de dinar en un cèntric restaurant vam fer una passejada amb autocar per Montjuïc i el port. Una diada per no oblidar.

El 21 de maig, Festa de Santa Quitèria, es va fer el primer torneig de petanca per equips que va servir per despertar l'interès per aquest joc a més d'un.

Com en anys anteriors seguim els programes organitzats per Benestar Social "Fem Pinya" amb sessions d'estimulació cognitiva, cinema i manualitats

No hem deixat la nostra política d'intercanvi de visites amb gent Gran dels Casals de pobles veïns, com Cornellà de Terri, Espinellà ...

Per la Festa Major, a finals de setembre vam participar en el segon Campionat Local de Petanca amb bon èxit.

I durant els mesos d'octubre i novembre, cada dijous, es fan sessions dels cursos de Formació Sanitària Dipsalut que organitza la Diputació de Girona. Es tracten temes tan interessants com "Exercici físic i Prevenció de caigudes de la gent gran"

Carme Compta

ASSOCIACIÓ ESPORTIVA TENNIS TAULA VALL DE CAMPMAJOR

Altres vegades davant un full en blanc intentant explicar el que hem viscut durant aquest any 2011 des de l'Associació Esportiva Tennis Taula Vall de Campmajor. Aquest cop però, ho tenim més fàcil perquè ho podem resumir en tres mots: **viatges**, **novetats** i **uniformes**.

Viatjar: ha estat un any en què hem fet força quilòmetres, començant pel torneig que s'organitza per les festes nadalenques a Porqueres, en què vam aconseguir bons resultats individuals: 1r lloc per Alfredo O'Farill, 2n per Martí Gimferrer (representants de la nostra associació) i 3r per Josep Aguirre.

Per l'aplec de Santa Quitèria de Sant Miquel de Campmajor vàrem jugar el nostre torneig individual amb un podi poc habitual però no per això menys lluit. Els dos primers llocs varen ser per jugadors de la nostra associació: 1r per Josep Panosa, 2n per Quim Esparraguera i en 3r lloc per Esteve Ribera.

A partir d'aquí fem maletes per anar a la Bisbal d'Empordà, que organitza el seu torneig coincidint amb la Festa Major del poble, i una noieta hongaresa de 15 anys va quedar campiona després de repassar-nos i fer-nos fora a tots.

A l'agost va arribar el torneig de Torroella de Montgrí, on el nostre "cubanito" Alfredo O'farill va aconseguir un meritori tercer lloc, posició que repetiria dies més tard en el torneig de Campllong.

Però el millor encara havia d'arribar i ho va fer de la mà de Pere Camps, que va moure els fils perquè uns companys seus i fundadors del Club Tennis Taula de Vic ens convidessin a passar un dissabte al matí a les seves instal·lacions per jugar i competir contra ells.

El resultat va ser el menys important, tot i jugar contra palistes amb molta més experiència i a casa seva, varen guanyar-nos

per 14 a 7 partides i crec que tots vàrem gaudir i viure quelcom especial acumulant experiències i coneixent altres maneres i estils de jugar al tennis taula.

Esperem i desitgem que un dia ens tornin la visita.

Novetats: aquest any, com a novetat, hem organitzat una lligueta de dobles (sortejant-ne la composició) que hem jugat en tres dates diferents: 27 de febrer, 19 de maig i 2 d'octubre.

En cada data s'obtenien punts acumulatius i el podi final va ser per: 1r Alfredo O'farill i Jordi Nierga (el més jove de tots els participants), 2n Martí Gimferrer i Quim Brugués (tots quatre, membres del Tennis Taula Vall de Campmajor), i el 3r lloc per Jordi Rodríguez i Oriol Capdevila, de Cornellà del Terri.

Uniformes: per sortir més eixerits a les fotos i donar una imatge de club consolidat i seriós en les seves sortides i participacions en altres torneigs, hem fet fer uns polos de color blau clar amb el nostre logotip.

Com podeu veure a la foto...quedem d'allò més bé.

Quim Brugués

Els membres de l'associació (foto: R. Santacana)

MAIG - OCTUBRE 2011

Maig

Dissabte 14 de maig. *Sortida a la Sagrada Família de Barcelona.*

Unes 21 persones del nostre municipi s'aplegaren per anar a veure, amb visita comentada, el Temple de la Sagrada Família de Barcelona. El viatge, organitzat per l'associació de Gent Gran de Sant Miquel de Campmajor, incloïa, a més, el dinar en un cèntric restaurant de la ciutat i la visita al parc de Montjuïc i el port olímpic. / J.E.

Diumenge 15 de maig, *Elaboració de les coques de Santa Quitèria.*

Enguany es van fer en la mateixa diada de Sant Isidre que, abans, era el dia assenyalat de fer-les. Diverses persones del poble es van atansar a les quatre de la tarda als locals de la rectoria de Sant Miquel per a la confecció de les coques i posterior cuita en el forn de can Rovira, a càrrec de l'Esteve Plana. Aquesta vegada s'han fet unes 526 coques, que es van preparar per ser beneïdes i repartides el dia de l'aplec. / J.E.

Del 14 de maig al 5 de juny. *"Operetta" al Teatre Nacional de Catalunya.*

El director del Grup de Caramelles de Sant Miquel, Gerard Capdevila, va actuar amb el Cor de Teatre de Banyoles en la interpretació de l'espectacle d'òpera i teatre: *OPERETTA*, creada per Jordi Purí. Els 26 components de la formació banyolina van fer una magnífica actuació amb música "a Cappella" combinant el cant amb l'expressivitat corporal i l'humor, davant de milers d'espectadors que en van gaudir els quatre caps de setmana que va durar l'espectacle a Barcelona. Els dies 24 i 25 de juny van dur l'obra a Banyoles, amb totes les entrades exhaurides i, de l'1 al 18 de setembre, al teatre Poliorama de Barcelona. Tanmateix, dins la programació de Temporada Alta, en el mes de novembre faran tres actuacions més al Teatre Municipal de Girona i dues al Teatre de Bescanó. El dia 21 de desembre es preveu de portar l'obra al teatre del Liceu de la ciutat comtal. / J.E.

Dies 21 i 22 de maig. *Festes de l'Aplec de Santa Quitèria.*

Com és tradicional en els darrers anys, es va celebrar en els paratges de Sant Martí, en aquesta ocasió amb la participació de la Colla de Geganters i Grallers de la Lacuna, amb els seus gegants la Maria i l'Andreu, que simbolitzen dos bombers, i el gegantó Ramonet, un diable. Moltes gràcies a la colla per la seva desinteressada participació. La mainada inicialment va dibuixar i pintar, per després marxar i ballar amb els gegantons i la Quitèria. Va acabar la festa una xocolatada que va ser acompanyada amb els pastissos i coques que van portar veïns i veïnes dins de la 4a Mostra de dolços casolans. Paral·lelament, es va celebrar el 13è Concurs de Flors Silvestres, on es van presentar 12 centres de veïnes de Sant Miquel i Mieres. Els quatre premis que s'atorguen es van repartir de la següent manera: 4t Premi: Quimeta Font; 3r Premi: Inés Masllorens; 2n premi: Júlia Serrà; 1r Premi: Aina Lorenzo. Diumenge hi hagué la tradicional arribada de les Pavordesses al temple de Sant Martí per assistir a l'ofici cantat pel Cor Parroquial i la benedicció de les coques. I a la tarda, al temple de Sant Martí, a partir de dos quarts de set, una presentació històrica per part de Mn. Prat va portar, a partir de les set de la tarda amb tota l'església plena, a la interpretació del pianista Diego Catalán Flores d'obres de Haydn, Schubert, Liszt, Soler i E. Granados. Una hora que es va fer curta pel gaudi en les peces

La Quitèria amb els gegants de La Lacuna (Foto: R. Serrat)

escollides i en la magistral manera d'interpretar-les. Gràcies també a la col·laboració de Joventuts Musicals de Banyoles. Abans, partit de futbol entre la U.E. Sant Miquel i Les Preses C.F., corresponent a la jornada 33 del grup 27 de Tercera Regional Preferent, amb el resultat de 2 a 0 pels de casa. / R.S.

Diumenge 22 de maig. Eleccions Municipals 2011. Vegeu informació a la pàgina 4, "Des de la Casa Gran".

Juny

Dies 3, 4 i 5 de juny. *34a Exposició de Flors de Banyoles.*

L'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor participà, amb altres municipis de la comarca, en la mostra Floral Comarcal amb motiu de l'exposició de flors instal·lada al pati del monestir de Banyoles. Enguany, l'estand de Sant Miquel estava inspirat entorn a la Quitèria, la capgrossa que representa la coca de Santa Quitèria. Col·locada damunt una gran catifa verda que simbolitza un prat, estava acompanyada d'altres coques amb elements florals i molts testos amb flors. Damunt seu, unes fotografies recordaven el dia que la Quitèria es presentava per primera vegada a la Vall, el 22 de maig de 2010. / J.E.

L'estand de Sant Miquel (Foto: J. Estarriola)

Dissabte 4 de juny. 3r Torneig de Futbol 7. Vegeu informació a la pàgina 16, "Esports"

Diumenge 5 de juny. 20a Caminada Popular. En un dia no massa calorós i que plantejava un cel dubtós, vint-i-un veïns i veïnes de la Vall es van animar a fer aquesta vintena caminada que ens portà des de Sant Martí a la Torre de Can Ginestar i tornada per can Jofre de Campmajor, passant pels camins que porten de Sant Martí a Pocafarina, el del veïnat de Pocafarina i per l'antic camí de l'Arn a Can Ginebreda, per on hi havia la guixera. L'esmorzar es va fer a la mateixa torre de Can Ginestar, on vam fer la fotografia de grup. A la tornada, arribant a can Jofre de Campmajor, en Xenxo i la Lourdes

Foto de rigor a la torre de Can Ginestar. (Foto: R. Santacana)

van preparar un pisolabis que tothom va agrair. Aquesta caminada és la repetició de la primera que va iniciar aquest agradable costum, el 13 d'abril del 1997. Agraïm la feina d'orientació i estassar d'en Jaume "el flequer" i d'en Josep Fort. / R.S.

Diumenge 5 de juny. Dinar dels caçadors 2011. Un dinar que ja ha esdevingut tradicional a la nostra vall. L'Associació de Caçadors, amb l'assistència de la majoria d'ells i familiars, ofereix aquest acte als propietaris dels terrenys on es desenvolupa la cacera. Una trobada distesa i joiosa tot gaudint d'un bon àpat, camaraderia i música, i en el decurs de la qual els protagonistes ens donen les dades de la seva activitat durant l'any. Se celebra al local polivalent de Sant Miquel i aquest any ha tingut una assistència molt nombrosa. / A.N.

Dissabte 11 de juny. Constitució del nou Ajuntament. Vegeu informació a la pàgina 4, "Des de la Casa Gran".

Diumenge 12 de juny. Intercanvi de Corals. El Grup de Caramelles de Sant Miquel ha intercanviat amb la Coral Flor de Boix de Castellfollit del Boix la primera trobada realitzada a Sant Miquel, el dia 26 de febrer d'enguany. D'aquesta manera, el Grup de Sant Miquel es va desplaçar fins a la comarca del Bages, on foren convidats a acompanyar l'Eucaristia, tal com ells van fer aquí, i al concert de les dues corals amb sis cançons cada una i a una de conjunta, l'havanera: "El llop de mar". Els actes es van realitzar dins l'església romànica de Sant Pere de Castellfollit del Boix, situada en un bell cim en vistes a les muntanyes de Montserrat. Tot seguit, els convidats van obsequiar amb un generós dinar de germanor en una esplanada molt a prop i amb un concert de música que va fer ballar a més d'un. L'hora dels adéus i una petita passejada pel petit nucli de Maians posava el punt i final amb els respectius acomiadaments i fins a una altra ocasió. / J.E.

Les dues corals juntes a Castellfollit del Boix.

Dilluns 13 de juny. El Cor Parroquial de Sant Miquel al Santuari de Montgrony. Convidats per mossèn Joan Prat, enguany s'ha fet la trobada de germanor en el santuari dedicat a Santa Maria de Montgrony, dita també de la llet, que es venera a la parròquia de Sant Pere de Gombren, del bisbat de Vic. En la petita església, encastada a la roca, els cantaires van participar de l'Eucaristia presidida per mossèn Joan Prat. Tot seguit, van compartir un bon àpat, ofert pel nostre rector, en l'àmplia hostatgeria del mateix santuari. / J.E.

Dijous 23 de juny. Revetlla de Sant Joan. Un any més vam començar la revetlla encenent la gran foguera amb la tradicional flama del Canigó, que va arribar al nostre poble gràcies a un veí que anà a buscar-la a Banyoles. Durant, abans i després, inexorablement, els petards dels menuts (i no tan menuts...) donant pas al sopar, tradicional sopar d'embotits, carn a la brasa, vi, cava i la coca de Sant Joan. Gràcies a un bon grapat de col·laboradors del poble va ser possible alimentar

adequadament un nodrit i afamat grup d'uns 100 comensals. Un nou solstici preludi d'un imprevisible estiu. / O.S.

Diumenge 26 de juny. 11a trobada de cantaires del Pla de l'Estany. Aquesta trobada que, enguany, s'ha inclòs dins les activitats paral·leles en el VIII Festival de la Veu de Banyoles (a)phònica, s'ha acomplert en el darrer dels pobles de la nostra comarca on encara no s'havia anat mai: Crespià. Amb aquest municipi es tanca el cicle dels cantaires pels onze pobles de la comarca i és tornarà a obrir de nou l'any vinent a Sant Miquel de Campmajor, en la dotzena edició, tal com es va fer a Falgons el dia 3 de juny del 2001. Aquest any, ha estat un èxit de participació en quant a cantaires, uns 180 en total, repartits en set corals, amb la novetat que s'hi ha inclòs la Coral Aurella de l'escola d'Esponellà i la coral Veus de can Puig –coral de l'Ateneu de la Dona. Cada formació ha interpretat dues peces i, en acabar, tots junts, han cantat ben alt: "la nit de Sant Joan" de Joan Maragall, adaptada per a l'ocasió per Carme Cornellà, i la sardana: "l'Empordà". Totes les actuacions es van fer dins l'església parroquial de Santa Eulàlia de Crespià, que va quedar totalment plena. / J.E.

Dimarts 28 de juny. L'Observatori del Paisatge de Catalunya va rebre el guardó Premis Real Fundació de Toledo. L'Observatori del Paisatge de Catalunya va rebre el guardó de la categoria estatal de la quinzena edició dels Premis Real Fundació de Toledo. En l'acta del jurat es destaca la tasca de Joan Nogué, catedràtic de Geografia Humana de la Universitat de Girona i director de l'Observatori des que es va crear a l'any 2005, així com totes les institucions i associacions que formen part del consorci de l'Observatori per l'esforç i l'atenció que dediquen a estudiar el paisatge, elaborar propostes i sensibilitzar sobre la necessitat de la seva ordenació en el marc d'un desenvolupament sostenible. Dimecres 19 d'octubre, el projecte educatiu Ciutat, Territori, Paisatge, impulsat per l'Observatori del Paisatge, ha estat reconegut amb una menció especial del Premi del Paisatge del Consell d'Europa. A la final del guardó hi van arribar un total de 14 projectes d'arreu del continent que prèviament havien estat escollits pels estats respectius. El Consell d'Europa assenyala la importància de comprendre el paisatge com un element en constant evolució i recorda que "uns ciutadans educats són més capaços d'afrontar els reptes de futur". / E.S.

Juliol

Dies 14 i 25 de juliol. Filmació per TV de les Caramelles de Sant Miquel. Un equip de televisió del Canal 33, durant la filmació del programa GR que, des del 30 de setembre s'emeta cada divendres, en el seu recorregut pel Pla de l'Estany va enregistrar a Sant Miquel de Campmajor el Grup de Caramelles cantant unes quantes caramelles i corrandes davant l'església parroquial. Convenientment engalanats,

El grup de caramelles són gravats per TV3. (Foto: R. Santacana)

havien quedat per enregistrar aquesta filmació, que es podrà veure el dia 11 de novembre a ¾ de 10 del vespre pel Canal 33. / J.E.

Dissabte 23 de juliol. Aplec de Sant Nazari. Una quarantena de persones, entre veïns, amics i la família Rovira, a les 6h. de la tarda es van trobar a l'ermita de Sant Nazari per celebrar la missa que va oficiar Mn. Prat, i després hi va haver un bon berenar-sopar on tothom portà un xic del que volia: pa amb tomata, embotit, truites, xips, begudes, vi, coques... Van passar una bona estona en bona companyia. / E.S.

Dies 30 i 31 de juliol. Campionat del Món de Biketrial. El municipi de Sant Miquel ha estat capaç d'organitzar un campionat del món: amb la col·laboració de diverses institucions, la participació econòmica de moltes empreses, i sobretot, gràcies a l'esforç d'un gran nombre de voluntaris impulsats per Josep Fort, promotor d'aquest esport a la Vall des del 1995. Les proves i cerimònia de lliurament de trofeus es van realitzar a la zona de Fang Aventura, i la presentació dels equips es va celebrar a la plaça de les Escoles, on a més, es va celebrar per primer cop a Sant Miquel una actuació castellera. Vegeu-ne més informació a la pàgina 17. / R.S.

Setembre

Divendres 9 de setembre. Última projecció del cicle d'estiu de cinema. Veure cinema un cop al mes ja s'ha tornat costum per la vintena de veïnes i veïns que solem trobar-nos a la sala d'actes de l'Ajuntament. El mes de juny vam continuar el cicle iniciat al febrer i que va seguir el juliol, l'agost i el setembre. Tant el juliol com l'agost van tenir la particularitat d'oferir sessió doble: per a la mainada una projecció a la tarda, i al vespre, cinema per als adults. I a l'agost, aprofitant la projecció de la pel·lícula *Chocolat*, els adults vam fer un tastet de xocolates dutes pels veïns que hi vam assistir. Apa, animeu-vos a venir, només cal dur el coixí per la cadira. / R.S.

Diumenge 11 de setembre. Aplec de Sant Ferriol de Falgons. Com es va fer l'any passat, el cartell anunciador de l'Aplec, obra de la il·lustradora Lia Bertran, de can Batista, tornava a marcar un punt d'originalitat dins els canvis que a poc a poc es van consolidant en aquesta festa. En la zona asfaltada damunt l'església es van instal·lar unes parades amb productes dels artesans i pagesos de la Vall, i una mica més avall el conill "Bosquetí" repartia premis a petits i grans. A un quart d'1 es va iniciar la Cavalcada Històrica, amb la presència de fins a 10 persones a cavall i un bon seguici a peu, acte que va donar pas

a la celebració de l'Eucaristia i la benedicció del romaní a la plaça de Falgons. En acabar la missa, a la sala gran del Castell de Falgons, plena a vessar, es va presentar el còmic *El Comte Despertaferro*, del dibuixant Jou Ramírez, i que tracta d'en Guillem Galceran de Cartellà. L'acte va començar amb unes paraules de Melcior Montero, propietari del castell, a qui van seguir la historiadora M. Mercè Homs, el mateix Jou Ramírez i Josep Fort. Van ser un grapat d'activitats que van fer venir gana a tots els que vam quedar a Falgons i que vam gaudir de l'arrossada entre amics i veïns. Vam dinar tranquil·lament en els bells paratges al voltant de l'església i la font, fins al moment d'iniciar el concert de jazz i swing que en el recuperat racó de la font de Sant Vicenç ens van fer gaudir el grup "Lazy Chickens", capitanejat pel nostre veí Dani Alonso. Bona música, en directe i molt propera, i tocada amb molt bon art i sentiment. Un final de luxe a un dia intens. / R.S.

Diumenge 18 de setembre. Trobada del Grup de Caramelles de Sant Miquel amb la Coral Mare de Déu del Coll de Barcelona. La iniciativa, impulsada pel sr. Josep Maria Riera, es va celebrar durant la Festa Major del barri del Coll, situat a Vallcarca, en la part alta de la ciutat. Així mateix, el Grup de Caramelles va estar convidat a acompanyar la Missa Solemne a la parròquia de Santa Maria del Coll i a un concert de cinc cançons populars, entre les quals l'himne de Sant Miquel i dues més conjuntes amb la Coral del Coll. En acabar el concert, Josep Ma. Riera va organitzar una ruta a peu pels voltants del Coll i del parc Güell per acabar amb un dinar de germanor a triar entre fideuà o cargols, en el mateix col·legi del Coll. Es preveu que aquesta trobada es repeteixi a Sant Miquel i, més concretament, per la diada de Santa Quitèria de l'any vinent. / J.E.

Dies 23, 24 i 25 de setembre. Festa Major. Un any més, el pintor de casa nostra Josep Estarriola va elaborar el cartell anunciador de la Festa Major, que aquest any va canviar de format aprofitant l'absència, per retallades de pressupost, del patrocinador habitual. Per no perdre el costum, aquest any la Festa també es va iniciar amb la nit de teatre, amb l'actuació del grup de Mieres "de 7 a 9" que ens van representar *Mentideres*, una obra plena de malentesos que van fer riure de valent al centenar de persones que hi van assistir. En acabar la representació, el pernil sortejat es va quedar a prop del Sindicat. L'endemà al matí era hora de la sortida en bicicleta i la 3a Trobada de Petanca. La primera activitat es va poder celebrar, tot i que la vintena de ciclistes van quedar remullats per un ruixat que va durar fins a migdia i que va impedir que el torneig de Petanca es pogués celebrar. L'esmorzar a l'Hostal va ajudar els ciclistes a recuperar l'escalfor. A la tarda, i ja amb el cel més tranquil, es va poder celebrar sense problemes el tir al plat a can Planaferrana, i el millor tirador fou Lluís Vila, seguit per Juan Carlos Herrera i Joan Barris. I mentrestant, a la pista poliesportiva, un muntatge de castells inflables amb diferents activitats per a la mainada, que més tard va tastar la xocolata desfeta i coca. Tothom va estar molt satisfet d'aquestes activitats. Al vespre, en el local del Sindicat, va tenir lloc la segona edició del sopar popular de Festa Major, i aquest any ja en vam ser més. Els veïns i veïnes duïen allò que havien cuinat i tot es

Sortint del Castell de Falgons. (Foto: R. Santacana)

Un moment de l'audició de sardanes de la Festa Major. (Foto: J. Estarriola)

deixava en una taula, d'on tothom després anava tastant els diferents plats. En acabar el sopar, el grup de música folk La Criatura Verda va fer un recital de cançons populars i de festa, i bona part dels assistents van ballar. Diumenge al matí es va celebrar la missa a Sant Miquel, amb el ja tradicional concert a càrrec del grup de Caramelles. A la tarda, el partit de futbol del grup 27 de Quarta Catalana entre la U.E. Sant Miquel i el Sant Roc Olot C.F., guanyat pels d'Olot per 3 a 1. A continuació, la Cobla La Principal de Banyoles va tocar sis sardanes a la plaça de les Escoles, seguides per un nodrit grup de balladors. En fer-se fosc, Els Pescadors de l'Escala van cloure la Festa amb una excel·lent cantada d'havaneres en el local del Sindicat, amb cremat inclòs per a tots els assistents. I ara, a preparar la Festa de l'any que ve! / R.S.

Tirada al plat, tradicional a la Festa Major. (Foto: R. Santacana)

Dissabte 24 de setembre. Presentació del primer llibre de poesies bilingüe de Joan Fort. El llibre que porta per títol: *A la cala de mi corazón*, es va presentar a can Trinxeria d'Olot, presidit, entre altres, per l'alcalde de la ciutat, Josep Maria Corominas, i el mateix autor, Joan Fort, davant d'un nombrós públic assistent. L'acte de presentació, promogut pels Amics de les Lletres Garrotxines, anteriorment s'havia realitzat en dues ocasions a la ciutat d'Atlixco (Mèxic), lloc de l'actual residència de Joan Fort amb la seva esposa Lupita. / J.E.

Altres actuacions del Grup de Caramelles i Cor Parroquial de Sant Miquel. El diumenge 15 de maig, el Cor Parroquial acompanyà l'acte litúrgic a la Romeria del Collell que se celebra cada any pels pobles del voltant del santuari. El 22 de maig, acompanyà la celebració religiosa a l'aplec de Santa Quitèria i el cant dels Goigs. El diumenge 28 d'agost, el Grup de Caramelles participà en els actes de la Festa Major de Mieres, al matí, en la celebració de l'Ofici Solemne i, al vespre, a "La Placica", van oferir un magnífic concert de 17 cançons populars, patriòtiques i de gresca i dues més que va demanar el públic, unes 120 persones. El diumenge 25 de setembre, el Grup de Caramelles participà en els actes de la Festa Major de Sant Miquel amb l'acompanyament de l'Ofici Solemne i, tot seguit, a un concert compost per set cançons, entre les quals quatre de populars, una balada, una havanera i, per cloure, l'himne: "Campmajor, la vall daurada". / J.E.

Octubre

Dissabte 1 d'octubre. La Quitèria a Banyoles. La nostra capgrossa Quitèria va participar a la la Jornada del Voluntariat de Banyoles, on diverses colles de gegants i capgrossos del Pla de l'Estant es van trobar pels carrers del centre i la plaça Major. Agraïm a la Colla de Gegants i Capgrossos de Banyoles la desinteressada col·laboració en donar a conèixer aquest nostre personatge. / R.S.

Diumenge 9 d'octubre. Figueres commemora el bicentenari de la Rovirada, capítol de la Guerra del Francès. Nou-centes persones van acudir al Teatre El Jardí de Figueres per veure l'estrena del curtmetratge *La Rovirada 1811 – la clau de la victòria* i el documental històric *La Rovirada 1811 – la sorpresa de Figueres*. Dues produccions organitzades pels Amics de Quermançó i del Comtat d'Empúries. La direcció ha anat a càrrec de Jaume Simón i Josep Puig, mentre que el guió és obra de Marie Gournay i Agustí Vehí. Tant a l'entrada del teatre com dins la sala van acompanyar al públic els personatges de l'obra. / E.S.

Dissabte 15 d'octubre. Sopar d'agraïment. Com si es tractés d'un sopar de festa major, cap a 95 persones es van aplegar en el local del Sindicat per a celebrar un sopar on l'Associació la Vall i l'Ajuntament van agrair les col·laboracions de veïns, veïnes, amics de Mieres, de Banyoles, del Torn, de Porqueres, en definitiva a tothom que ha participat en les festes d'aquest any 2011 a Sant Miquel. Entre tots les hem tirat endavant i tocava celebrar-ho. Gràcies a tots. / R.S.

Diumenge 23 d'octubre. Benedicció-inauguració d'una obra monumental de Lluís Roura a l'església de Sant Pere de Figueres. L'obra, que porta per títol "El Paisatge del Baptisme de Jesús", és un quadre de 3 metres d'alt per 5 d'ample. Un encàrrec de l'alcalde de Figueres per a la ciutat i que per voluntat de l'autor, Lluís Roura, s'ha fet per estar col·locat en el Baptisteri de l'església parroquial de Sant Pere de Figueres. La cerimònia ha estat celebrada pel rector de la parròquia, Mn. Josep Taberner, presidida pel Sr. Bisbe de Girona, Monsenyor Francesc Pardo, amb l'actuació de la Coral Polifònica de Figueres i amb les intervencions de l'escriptor Josep Valls, l'artista Lluís Roura, que va explicar la llarga i dura història d'aquest quadre, el president de la Diputació, Jaume Torramadé, i l'alcalde de Figueres, Santi Vila. Finalment, davant una gran multitud de gent, es va descobrir el llençol que cobria el quadre i es va procedir a la benedicció per part del Sr. Bisbe amb l'aigua del riu Jordà. El quadre reflecteix realment aquella atmosfera densa i llum màgica que cal observar durant molta estona i que representa amb gran magnitud un paisatge àrid i desèrtic només trencat pel riu Jordà, a prop del mar Mort, amb els fons del desert de Judà i Betlem, Jerusalem i Jericó, entre altres indrets de la Terra Promesa. Segons paraules de Lluís Roura: "és el paisatge de l'ànima", i nosaltres recomanem vivament de visitar-lo. Al mateix temps, a la galeria El Claustre de Girona es podia veure també una exposició de Roura, un recorregut pictòric amb les quatre estacions com a eix vertebrador. Moltes felicitats! / J.E.

Breu anecdotari meteorològic. Semestre meteorològic girat del revés, doncs els darrers dies del maig i fins el 20 de juny vam tenir temperatures més baixes del normal amb temps molt plujós i tapat. Després, el temps es va normalitzar fins al 13 de juliol, quan de nou torna a refrescar i continua plovent, allargant-se aquesta situació ben be fins als primers dies d'agost, quan es normalitzen temperatures i el que és pitjor, un regim de pluges baixíssim. Els dies més calorosos de l'estiu van trobar-se entre el 16 i el 23 d'agost, on vam assolir màximes de fins a 34°. I per acabar-ho de complicar, les temperatures van continuar altes al setembre i fins ben entrat l'octubre, fixeu-vos be: del 9 al 13 de setembre entre els 30 i els 31 de màxima; i entre el 10 i el 12 d'octubre entre els 30 i 31 de màxima!!!!!!! La pluviositat de l'estiu va ser excel·lent al juny i al juliol (227 l/m2), però ha estat dolenta a partir de l'agost i fins a 20 d'octubre, car havíem recollit tan sols cap a 140 l/m2. I després, en dos dies en una discreta llevatada han plogut 122 litres, coses del nostre clima mediterrà. No obstant, les quantitats de litres recollits des de primers d'any són bons, doncs a hora de tancar aquesta edició el dia 30 d'octubre, han plogut ja 1.039 l/m2, i tenim dos mesos per endavant. / R.S.

(J.E. Josep Estarriola; A.N. Àlex Navarro; R.S. Ramon Santacana; E.S. Elisabet Saus; O.S. Oriol Serrà)

FUTBOL - UNIÓ ESPORTIVA SANT MIQUEL

TERCERA CATEGORIA TERRITORIAL, CAMPIONAT DE Lliga, 2010/2011 | Grup: 37 | Jornada: 34

Pos.	Equip	J	CASA					FORA					GF	GC	Punts
			G	E	P	G	E	P	G	E	P	G			
1	LES PLANES, C.F. "B"	34	19	1	0	19	0	2	105	32	34	34			
2	LES PRESSES, C.F. "B"	34	16	1	0	13	1	3	80	21	33	33			
3	SANT GREGORI, A.S. "B"	34	15	0	1	0	3	0	84	27	33	33			
4	SANT ESTEVE D'EN BARD, C.E. "A"	34	13	3	2	0	4	7	63	49	33	33			
5	JOSANTRU, C.F. "A"	34	7	0	0	0	2	0	33	33	33	33			
6	MAIA, C.E. "A"	34	9	3	0	0	7	4	54	37	33	33			
7	SANT PRIMIT D'EN BARD, F.C. "B"	34	6	4	0	0	7	0	32	30	31	31			
8	NICOLA F. ROSC DE TORCA, C. "B"	34	9	3	0	0	4	0	30	31	31	31			
9	SANT MIQUEL CAMPMAJOR, U.E. "A"	34	9	0	0	0	4	0	30	30	30	30			
10	SANTJOANET, C.F. "B"	34	8	4	0	0	4	0	32	36	28	28			
11	VILALLONGA DE TER F.C. "A"	34	0	4	0	0	0	0	30	61	26	26			
12	CASTELLFOLLIT, S.D. "A"	34	10	1	0	0	3	10	71	80	22	22			
13	AMOR, U.E. "B"	34	0	3	1	0	0	0	30	70	20	20			
14	LA CANYA, A.E. "A"	34	7	1	0	0	2	10	44	67	20	20			
15	CLUT, A.E. "A"	34	0	7	1	0	0	12	46	78	20	20			
16	ARDELAVALL, F.C. "A"	34	0	3	10	1	2	10	31	59	20	20			
17	ABADIOSANO, C.E. "B"	34	4	3	10	1	2	14	41	60	17	17			
18	OSOR, U.E. "A"	34	1	1	10	2	3	10	34	110	15	15			

NOTA: Moltes Gràcies a tots els qui han fet possible que, un any més, el nom de la U.E. SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR hagi competit tan dignament! **Ferran Darné**

TEMPORADA 2011/2012

Per l'actual temporada 2011-2012, definida con a CUARTA CATALANA TERRITORIAL, en el campionat de lliga, la U.E. SANT MIQUEL ha renovat pràcticament tot l'equip. Actualment la nova plantilla està formada per 22 jugadors, 18 dels quals són completament nous a l'equip. El nou planter està format per jugadors molt joves que, la majoria, havien competit en els juvenils del Porqueres i del Banyoles. Els quatre que hi continuen són: **Lluís Sala, Jordi Urbano, Marc Vila i Miquel Sánchez**. El porter és **Xavi Vilà**.

Tot i aquests canvis tan rellevants, l'equip tècnic continua essent el mateix:

Entrenador:	Ferran Darné
Massatgista:	Josep Batlle
Delegat:	Joan Monell "Barnola"
Recollidor de pilotes:	Saballs
President:	Joan Batlle

Recordeu que tota la informació referent al nostre equip la trobareu al web: **www.uesantmiquel.cat**. També, si voleu veure els partits que es juguen a casa, podeu venir els dissabtes de cada quinze dies, a 2/4 de 4 de la tarda.

Joan Batlle

U.E. SANT MIQUEL
DE CAMPMAJOR
Temporada 2010-2011
(Foto: Joan Carreres)

3r TORNEIG DE FUTBOL 7

Estimats Santmiquelencs!

Per tercer any consecutiu, el dissabte 4 de juny es va celebrar el campionat de futbol 7 al camp municipal.

La participació d'equips va ésser la mateixa que en els darrers anys, 14 equips; tot i l'esforç dels companys no ha estat possible arribar a l'objectiu dels 16 equips (esperem aconseguir-ho en properes edicions).

El dia ens va acompanyar ben bé fins a l'hora del partit on es disputava la final, quan va caure un important xàfec, mala sort. Però bé, bon dia en general, bona assistència, bons participants i millor organització.

Ah, per cert! Destaquem la novetat d'aquest any: uns inflables per als menuts... fantàstic!

Resultats de la jornada:

1r classificat: **Besalú-Team**
2n classificat: **UE St. Miquel**
3r classificat: **Garrins d'en Lavall**
4t classificat: **Els Penjats**

Com podeu veure, el nostre equip va quedar dintre els 4 classificats, per segon any!

Finalment només queda agrair l'ajut de tota l'organització i col·laboradors un any més.

Òscar Moradell

SANT MIQUEL DE CAMPMAYOR, CENTRE DEL MÓN DEL BIKETRIAL

La petita població de Sant Miquel de Campmajor va ser, durant l'última setmana de juliol, el punt de referència de tot el Biketrial Mundial, i ja des de dimarts 26 es van rebre a Fang Aventura pilots vinguts dels 13 països que participarien, els dies 30 i 31 de juliol, al XX Campionat del Món de biketrial 2011; a diferència de la majoria d'edicions, era la seu de la final amb tots els títols per decidir. El divendres 29, amb la inspecció del Jury a les zones amb qualificació del nivell tècnic de la prova de Mitj-Alt i la posterior inscripció dels pilots dels grups B i C, es van publicar els horaris de sortida per al dissabte 30, amb un total de 57 participants en competició de les categories Femina, Poussin, Benjamin i Minime. A la tarda del mateix dissabte, es va realitzar la inscripció del grup A, amb publicació de l'horari de sortida per a la competició del diumenge 31 dels pilots, 44 participants en competició, de les categories Elit, Sènior i Junior. Els actes de dissabte es van tancar amb la benvinguda per part de l'alcalde, Josep Fort, a tots els visitants i pilots que, rere la bandera respectiva i amb l'acompanyament de joves del poble, van desfilar fins a la plaça de les Escoles. Allà, una vegada acabats els parlaments, entre els quals el del president de la BIU, Hiroshi Hirano, vam assistir a una espectacular demostració del folklore català amb l'actuació dels Castellers de Figueres, que va impressionar els visitants. Més tard, a la Sala de Plens de l'Ajuntament, l'alcalde i autoritats van realitzar la recepció protocol·lària als delegats dels diversos països.

Amb la forta pluja del dissabte al migdia, la competició del grup A es va fer bastant més complicada i el nombrós públic que hi va acudir va poder apreciar la duresa d'aquest esport i al mateix temps gaudir de la gran qualitat tècnica dels millors pilots del món de biketrial. Al final del diumenge i després de la publicació de les classificacions, es va procedir al lliurament de premis, tant de la prova del dia com de la final, on Catalunya aconseguia el seu segon títol mundial de biketrial, amb la presència de les autoritats, locals i esportives, així com els parlaments, molt emotius, de Josep Fort i Josep Pujol, delegat esportiu de la Generalitat a Girona.

Nota: els països participants en la prova foren: Andorra, Argentina, Bèlgica, Catalunya, Rep. Txeca, França, Itàlia, Japó, Letònia, Rep. Eslovaca, Espanya, Suècia i Regne Unit.

Els primers classificats en la prova:

Femina: 1a Gemma Abant (Catalunya), 2a Mireia Abant (Catalunya), 3a Kristina Sykorova (Rep. Eslovaca)

Poussin: 1r Adam Morewood (Regne Unit), 2n Seiya Ujikawa (Japó), 3r Alan Rovira (Catalunya)

Benjamin: 1r Yuga Ujikawa (Japó), 2n Ryoga Tsuchiya (Japó), 3r Borja Conills (Espanya)

Minime: 1r Sergio García (Espanya), 2n Andrea Riva (Itàlia), 3r Ludovic Fabregas (França)

Junior: 1r Ladislav Janoska (Rep. Eslovaca), 2n Joiaquim Nymann (Suècia), 3r Tomas Kalus (Rep. Eslovaca)

Sènior: 1r Joan Busquet (Catalunya), 2n Adam Prochazka (Rep. Txeca), 3r Yann Fernandez (Andorra)

Elite: 1r Dani Comas (Catalunya), 2n Kazuki Terai (Japó), 3r Masaya Yamamoto (Japó)

Per Nacions: 1r Catalunya, 2n Japó, 3r Espanya.

Rafael de la Torre

Director de carrera

Una part dels equips davant l'Ajuntament. (Foto: Joan Carreres)

Vista del pòdium en el lliurament de trofeus. (Foto: Joan Carreres)

Un participant d'Eslovàquia durant la prova. (Foto: Joan Carreres)

ELS ESTANYOLS DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR EN ELS MAPES CARTOGRÀFICS DEL 1883

Arran de la construcció del nou edifici de l'Ajuntament, han sortit a la llum –i no pel fet de les obres en si, sinó perquè s'ha fet un recull dels documents que estaven repartits per diferents masos del municipi per tal de fer-ne una còpia, que és la que avui podem veure a les parets del nou consistori– sis plànols, de mides considerables, de caràcter cadastral, que situen els masos i els límits o partions que hi havia entre les diferents propietats, i amb el número d'identificació corresponent.

Aquests sis mapes, fets en paper tela, a escala 1:2.500 i que porten com a títol genèric *Plano geometrico-Topografico del término de ...* representen els termes de *San Martin de Campmajor* (en realitat són dos fulls de mides 109 x 200 i 94 x 218), *Falgons* (142 x 209), *San Miguel de Campmajor* (108 x 192), *Briolf* (153 x 95) i *Ventatjol* (105 x 95), i estan datats el 30 de maig de 1883. L'autor n'és Josep Papell i Llenas, un geòmetra empordanès nascut a Figueres vers l'any 1838.

Obtentor de títols tan pomposos com *Caballero de primera clase de la Orden del Merito Militar*, *Director de Caminos vecinales y canales de riego* i *Celador municipal de policia urbana del Ayuntamiento de Figueras*, es va formar a l'Escola de Belles Arts de Barcelona, on va ser deixeble de l'arquitecte Elies Rogent. Pertanyia a la primera promoció d'agrimensors d'aquest centre, on també va obtenir els títols de director de camins veïnals i canals de rec, i el de mestre d'obres, una professió que es va convertir en la seva principal ocupació laboral, per la qual cosa obrí un despatx al número 28 del carrer Lasauca de la capital empordanesa, que portava per nom *Centro Facultativo Artístico Industrial*.

Però no per això deixà de banda les seves altres dots, com les d'escriptor, sobretot de fets històrics, dibuixant i cartògraf, i que el va portar a editar el *Tratado completo de dibujo topografico* i a realitzar nombrosos plànols geomètrics de caràcter parcel·lari per encàrrecs dels ajuntaments, com fou el cas de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor i de molts altres com Besalú, Salt, Navata, Mieres, Crespià o Esponellà, per exemple.

Però no només els masos i partions, els tipus de sembrats i la vegetació, sortien reflectits en aquests plànols, sinó també –i aquest és el motiu principal d'aquest article– els estanyols i cursos fluvials que conformaven el paisatge

d'aquell moment. D'aquesta manera, aquell treball de recerca que, juntament amb Miquel Campos vàrem dur a terme i que va donar lloc a la publicació editada pel Consell Comarcal del Pla de l'Estany que duia per títol *Zona lacustre de l'estany de Banyoles (estanyos, estanyols i llacunes)* –separata de la revista número 60 que edita aquest ens públic– i en la qual, en alguns casos vàrem pressuposar unes dates sobre l'aparició d'alguns dels estanyols que actualment conformen la Vall, amb l'estudi d'aquests documents he pogut en alguns casos reafirmar aquelles suposades dates, mentre que en altres, el que ha fet és remuntar-nos al segle XIX quan de fet la documentació escrita més antiga que teníem fins al moment eren les publicacions de Lluís Maria Vidal i d'Horacio Bentabol, dels anys 1908 i 1910, respectivament.

A primera ullada, si ens hi fixem bé, veurem que dels sis plànols que conformen la col·lecció, només tres tenen reflectits estanyols. I aquests són els de Sant Miquel i els de Sant Martí.

En el de Sant Miquel veiem a la banda nord, en l'anomenat *Camp de l'estany de las tres creus*, l'estanyol de les Tres Creus. Més cap al sud, a la zona dels Camps de la Guàrdia, un de més gran, al mig de l'anomenat *Camp dels Bullidors*, i que podria correspondre a l'enfonsament que avui dia es pot veure en el mateix lloc i que, si segons diuen va aparèixer no fa gaire, en unes fotografies aèries de mitjan segle passat ja s'hi podia veure, cosa que ens ve a demostrar que, ja sigui per causes naturals o per la mà de l'home, havia estat tapat. A l'est d'aquest, un altre, que es correspon amb els anomenats *Bullidors de la Guàrdia*. I encara un tercer, una mica més al sud, que coincideix amb el *Petit de la Guàrdia*. Baixant cap al sud, on hi ha l'actual Molí d'en Plana, es veu una gran bassa, que actualment ja no existeix, i que sembla que es podia alimentar de l'aigua del Ritort.

Més cap al sud, per sota de can Planaferrana, un grup de quatre estanyols més. Els dos primers són els que es corresponen amb els estanyols de la Balca, que en aquella època ja rebia aquest nom, i del qual fins i tot es pot veure el rec de desguàs, i el del Racó. I en la mateixa vertical que aquests dos, per sota d'uns camps que reben el nom de *l'Artigot*, a l'altura del mas de can Camós, un parell més. La veritat és que la interpretació

d'aquesta zona és complexa, ja que si bé el més gran ha de correspondre a l'anomenat estany del Camós o de'n Planaferrana, la desviació de la llera del riu –la riera de Sant Miquel– que avui dia ha absorbit l'estany, al mapa surt molt allunyada. Una absorció que possiblement ha dut a la desaparició del petit estanyol que al mapa veiem situat al sud-est d'aquell i del qual avui dia no hi ha constància.

En el mapa de Sant Martí, observem que per sota del mas Teixidor, al Prat Caulé, a tocar mateix del camí que duu al Collell, hi ha un grup de tres estanyols que coincidien amb la zona en què Bentabol, l'any 1910, situa els estanyols Gran i Petit d'en Rovira i el de la Cendra, i dels quals avui dia només queda un dels dos que hi ha més al nord, els *Bullidors de Santa Quitèria*. És enmig d'aquests tres estanys on el 1908 se'n va crear un de nou: l'*estanyol Vidal*.

D'aquesta zona del mas Teixidor, on Bentabol en el seu mapa de 1910 situa quatre estanys, i a la qual tots els autors de començaments del segle XX fan referència com una àrea hidrogeològica activa en surgències, és curiós que en el nostre cas només en podem intuir un, a tocar mateix de la riera, amb el corresponent canal de desguàs, i que podria ser el que coneixem com a *estanyol dels Arbres*.

Per últim, i ja per sota de la carretera de Mieres, a l'oest de la carretera de Falgons, trobem l'estanyol de can Brugada, el de la Coromina, dos dels tres negres, el Negre I i el Negre III i la bassa de ca l'Estany. I a l'est d'aquesta carretera, a l'anomenat camp del Pla de l'Hort o Camp Nou (que està just per sota del mas de la Casota) un grup de tres: un al sud d'aquest camp, a mà esquerra del camí, i que es correspon amb l'actual estanyol de la Casota, i dos més al nord-est d'aquest mas, dels que no tinc constància perquè ningú me n'havia parlat... però que amb les properes pluges no vull deixar de visitar, per saber si encara estan actius o no, i per això espero comptar amb la ajuda del bon amic Josep

Fort, que és el meu guia particular en totes aquestes excursions hidrològiques per la Vall.

En resum, podem dir que l'any 1883 a la Vall de Sant Miquel hi havia, entre estanyols i bullidors, un mínim de 22 elements surgents catalogats, enfront de les 32 zones actives que hi ha actualment. I amb això no vull dir, ni molt menys, que n'hi hagi més, ja que no puc donar per cert que només hi haguessin els 22 que surten reflectits en els mapes. D'aquests, uns ja no existeixen i altres són de nova creació, com l'estanyol Negre que hi ha entre els dos ja catalogats al segle XIX o el que va reaparèixer l'octubre del 2010 i del qual ja vaig parlar en aquesta mateixa publicació.

Joan Anton Abellan

Particularitats i curiositats lingüístiques de la Vall de Campmajor (IX) MOTS REFERENTS AL CAMP, LA PAGESIA I EL BOSC

CAMP: Extensió de terra descoberta i plana que generalment s'utilitza per al conreu. A la nostra zona aquesta extensió es mesura a **vessanes** (1 vessana: 2187,4 m²). Antigament era molt usual mesurar-ho a **quarteres** (una quartera no arriba a dues vessanes).

QUINTÀ O TRIBANA: És el terreny de conreu disposat a feixes en el pendent d'una muntanya. En la nostra zona, també n'havien dit **tribana**.

FEIXA: Tros de terra plana situada en terreny costerut. Moltes de les feixes es feien artificialment per obtenir més terreny cultivable i en millors condicions. Les vinyes i els olivets se solien plantar en feixes.

(1)

(1)

MARGE: Graó que es forma per minimitzar el desnivell d'un terreny; per evitar esllavissades. El marge separa una feixa d'una altra o d'un camp de diferent nivell. Hi ha marges fets amb pedra seca i altres amb vegetació.

ESCALA DE MARGE: Sèrie d'esglaons fets en un marge per anar d'una feixa a una altra.

Si el marge és de pedra seca s'hi fan sobresortir unes pedres en forma escalonada. (2)

(3)

(2)

TERME, VEDRUNA O FITA: Pedra normalment rectangular i alta, recolzada per altres de més petites, que es clava a terra per marcar el límit d'un terme o d'una propietat (3)

PASSERA O PALANCA: Conjunt de pedres que es col·loquen sobresortint el nivell de l'aigua per poder passar un riu o un rec; o bé, una palanca de fusta, amb dos troncs de roure partits per la meitat, o una d'obra feta al costat del camí per quan aquest quedava inundat. (4)

(4)

BASSA: Clot relativament poc fondo, excavat en terra, on es recullen les aigües pluvials o d'altra procedència. Antigament cada casa de pagès tenia la seva bassa, que utilitzava per abeurar el bestiar, per regar, etc. (5)

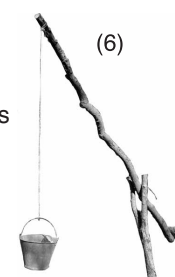
(5)

PORANCA, POARANCA O POLANCA: Pal llarg que, en un extrem, penja una galleda suspesa per una corda; al mig, és articulat per una forqueta fixada al terra i en l'altre extrem, una pedra que fa de contrapès. Serveix per treure aigua d'un pou, d'un rec o d'una bassa, accionant manualment la corda. (6)

(6)

REIXORT O AIGUANEIX: Font que brolla accidentalment quan la terra està molt amarada d'aigua per les pluges.

BASSAL: Petita depressió del sòl d'un camí, per exemple, dins la qual hi ha aigua.

BIOT: La mateixa definició de bassal, però normalment s'associa a una font, o sigui que l'origen de l'aigua ve del subsòl i molts són obrats.

VIVER O SAFAREIG GRAN: Dipòsit d'aigua que serveix principalment per regar. L'origen de l'aigua pot ser de font o de la pluja. Els viviers solien tenir unes pedres inclinades cap a dins (la rentadora), que era on les dones rentaven la roba. (7)

(7)

MINA: Conducte subterrani, construït per conduir l'aigua. (8)

(8)

BULLIDOR: Surgència d'aigua artesiana que quan brolla s'assembla a l'aigua quan bull. (9)

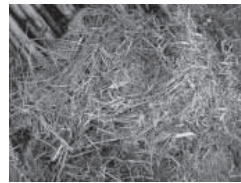
(9)

XORRANC: Regueró que fa l'aigua de pluja quan s'escorre per un terreny inclinat. (10)

(10)

JAÇ: Lloc compost de palla o bé de llistó, de fullaraca, sacs buits,...disposat per jeure-hi . També se'n diu de la palla que es reparteix a les quadres dels animals després de netejar-les (fer jaç) o quan es posa damunt el sòl d'un camp per preservar-ne la humitat (jaç protector). (11)

GLEVA: Pa de terra cohesionat per les arrels de les herbes que s'aixeca llaurant o cavant. També, a través d'un xapo, s'arrenca en forma de llosa i es col·loca una sobre l'altra per formar un marge o un mur de contenció, entre altres. (12)

CAVALLÓ: Cresta de terra entre dos solcs. Entre altres, s'utilitza a l'hort per calçar hortalisses o per facilitar el reg per terra. (13)

ROSTOLL: Camp després de la sega i abans de llaurar o rostollar. (13)

SAÓ: Estat de la terra que la fa particularment apta per treballar-la i sembrar-hi, (bona saó). (14)

SAIÓ O CELLÓ: Petits senyals fets amb palla, rocs, branques o bé, fent clots amb el tràmec, entre altres, col·locats al llarg del camp i a cada cinc passos d'amplada, servia d'orientació quan se sembrava blat, ordi.... (14)

GARBA: Manat o feix d'espigues tallades i lligades en diverses tiges de les mateixes espigues que el segador realitzava a l'hora de la sega.

GABIÓ, GABALLÓ O GARBALLÓ: Pila de 18 garbes, posades amb les espigues enlaire i dues o més a sobre, per protegir-les de la pluja, que se'n diuen **capells**. També es feien gabions de 30 garbes, de 12, de 6, etc. (15)

ERA: Lloc proper a la casa, de forma circular, aplanat i, en molts llocs, enrajolat o empedrat, que servia per batre cereals, lleguminoses... (16)

(16)

BATRE: Acció de fer saltar el gra de la palla o de la tavella. Es posaven les garbes esteses a l'era i, amb l'ajut de diversos animals aparellats, s'hi passava pel damunt donant voltes fins a fer caure tot el gra. (17)

BOLL O SEGÓ: Pellofa que cobreix el gra de blat. Una vegada batut el gra, se separava del boll i dels rescolls amb la màquina de ventar per obtenir el gra completament net. El boll s'aprofitava per al bestiar. (18)

(18)

PALLER: Piló gran de palla sostingut per un pal llarg en el centre que se'n diu **la molta**, i que se solia fer a prop de l'era. També se'n feien d'herba, de farratges, entre altres. (18)

(19)

BARRACA: Construcció feta amb els elements primaris del seu entorn com: pedra, fusta...en llocs allunyats i que servia de soplug per als pagesos i pastors, per guardar les eines del camp o, al bosc, per fer-hi estada els bosquetans i carboners, entre altres. (19)

CAU: Forat que caven certes bèsties com guilles, conills, teixons,... en terra per amagar-s'hi o fer-lo servir de refugi. (20)

(20)

COVA: Cavitat subterrània vasta i més o menys profunda de dimensions molt variables, que havien fet servir gent de pas, ermitans per fer-hi vida o bandolers per amagar-s'hi, entre altres. (21)

(21)

Descripció i ampliació del treball: **Josep Estarriola i Borrell**.
A partir del treball de recerca de: **Miquel Sánchez i Monells**.
Col·laboració: **Elisabet Saus i Sala**
Fotografia de les eines: **Elisabet Saus i Josep Estarriola**
Retoc de les fotografies: **Ramon Santacana i Boscà**

Agraïments: **Josep Ramió, Jordi Ramió, Isidre Batlle, Pedro Martín, Joan Pontacq, Esteve Estarriola i Gemma Costa**.

EN PERET DE CAN SAGNARI (i III)

En Peret, a la dreta de la foto, amb un altre company davant el Collell.

varen donar de menjar fent entrega de tota la plata.

Ben entrada la nit es varen traslladar cap a Endaya amb tren, on en Daniel explicava moltes coses. Van arribar-hi, i els que eren rojos els portaven cap a un camp de concentració a Pamplona, i també els que havien estat apuntats al bàndol, com en Daniel, encara que després el traslladaren al front nacional cap a Sevilla, i ja no el van veure més fins acabada la guerra. Els altres els van portar cap a Sant Sebastià, a un quarter que es deia "Els Avenidos" on s'estava força bé, ja que només havien de passar llista i els deixaven anar a la ciutat. Hi van estar deu dies. Un dia a la tarda els van donar un equip de combat, i a la nit els van menar cap al front d'Extremadura, en un tren d'animals sense treure els fems.

Van arribar fins a Naval Moral de la Mata, on ben entrada la nit els portaren en un comboi de camions, fins a Monterubio, on quedaven només quatre pedres a causa de la guerra. Passaren la nit allà. A Monterubio és on va ser més dur.

Una altra nit els traslladaren a un lloc anomenat "Sierra Trapera", on tenien fetes les trinxeres. Aquella mateixa nit va començar un troteig entre ells mateixos per equivocació. Quan es va fer de dia en Peret va veure una cosa que penjava del sostre i la va agafar, mentre el *cabo* li cridava que no l'agafés que era una bomba i en Peret, amb l'ajuda del *cabo*, la va tirar en un barranc i va esclatar. Tot això succeïa entre l'any 1938 i el 1939.

En Peret es va escapar força bé de la guerra, ja que va estar amagat al bosc durant vint-i-tres mesos. A primera fila va estar-hi només vint-i-un dies, però les batalles en què es va veure ficat són moltes. Una d'aquestes és que els *rojos* van atacar molt, mentre els comandaments nacionals anaven dient "Endavant, endavant, que no passa res", van ser molts morts i ferits sagnants. En arribar a "l'avansadilla", li va tocar durant mitja hora passar municions d'un post a l'altre, a cos descobert, i el cosí de Santa Pau cridava "Ai Peret, que et mataran, que et mataran" i com que la sort li anava de cara, no li va passar res. Només un tros de metralla a la cama gràcies al fet que anava abrigat amb roba i mantes, (gener de 1939).

Era de nit quan anava a fer un relleu de guàrdia, i com que era fosc no va veure un mort i li va trepitjar la panxa, i es va sentir un "Cruaaaaa".

Una vegada a França es van adonar que si els agafaven serien considerats desertors i els afusellarien, i encara que el Peret tenia germanes a França i l'haurien amagat, ja en va tenir prou amb tots els mesos que va haver d'estar amagat al bosc. Així que tots es presentaren al post de carrabiners i aquests els digueren: "on voleu anar? A França o a Espanya?" I ells contestaren que a Espanya, fent-se passar pel bàndol de Franco, perquè si descobrien que era *rojo* l'afusellaven.

Per la tarda es varen traslladar a Perpinyà, on una mica amagats en una casa, els

Al matí va veure que el mort tenia unes benes bones a les botes, se les va treure i les agafà, i encara li van servir per anar de cacera quan va tornar a casa.

Un altre dia va veure unes llums, i com que estava empenyat de fer guàrdia va fotre un tret, i de seguida va tenir un alferes allà, a veure què passava. En Peret va negar que hagués disparat, però l'alferes va comprovar l'arma i va veure que no tenia la bala, li va dir que si no fos que era novell l'hauria afusellat.

Un dia que tenia molta set, amb un company de Tarragona varen anar a buscar aigua, als forats que havien deixat els projectils. Mentre estaven omplint les cantimplors varen passar dos avions caces molt baixos disparant amb les metralladores, al Peret no li va passar res, però al de Tarragona li varen fer una ferida al cap, al final van tornar a les trinxeres sense aigua.

Al Peret encara li quedaven dues-centes pessetes i en el lloc de comandament on estaven els moros, podia comprar tabac i menjar, després anava als companys i, com que ell no fumava, els canviava per aigua.

Un dia que estava de guàrdia ja els varen avisar que estiguessin alerta perquè passarien uns dos-cents moros, que anaven a fer un cop de mà als *rojos*. Quan varen passar pel costat d'en Peret, semblava que només en passessin dos, pel poc soroll que feien, després d'una estona aquella muntanya semblava que estava en flames de tantes bombes i trets. Als qui no volien sortir de la trinxera els mataben allà mateix i sinó, eren fets presoners. En fer-se de dia la bandera Nacional ja onejava al cim de la muntanya. Quan els moros van tornar, un va parlar amb el Peret i li deia: "Rojo mort, Rojo mort", anava tot ple de sang. Era sabut que els moros eren uns salvatges, i que fins i tot al mig de les batalles anaven tallant els dits dels morts que duïen or o plata, i també les dents d'or.

Un dia al matí estava empenyat de sentir cridar les cigonyes, en va agafar una i li va fotre un tret que la va mig desplomar.

De Calera els varen dur a Talavera de la Reina i allí estigueren quatre mesos fent instrucció i guàrdies. Va ser aleshores quan s'acabà la guerra (1 d'abril del 1939).

Va fer algunes guàrdies a la presó de Talavera, on hi havia molts homes i dones als quals els havien tallat el cabell davant d'ells, i es va impressionar molt, li feia por veure'ls. Era molt difícil fer la guàrdia ja que tenien molta por que els matessin. Cada matinada venien a buscar tres o quatre presos i els anaven a afusellar.

Quima Saubi i Güell

(Filla d'en Peret)

(Fotos: família Saubi-Güell)

La família Saubi-Güell a Can Sagnari l'any 1955.

LA BARBARA I EN DENIS DEL CAMÓS

El primer cop que van venir a la vall, va ser per visitar la Roureda, per si els agradava per muntar-hi una residència de cavalls, i ... es van enamorar del lloc. Ja fa tres anys i mig que viuen al Camós, i pensen quedar-s'hi molts anys.

La Barbara és alemanya, fa de professora d'anglès als nens de l'escola de la Roqueta, s'ho passa molt bé. Ella és economista, ha tingut diferents feines: auditora de normes ISO, secretària d'idiomes, professora d'alemany sempre està pensant què pot fer. La Barbara ha guanyat el primer premi a la millor tomata, està molt sorpresa perquè aquest és el primer any que fa hort. Li agrada anar a caçar bolets i, sobretot, menjar-se'ls. Està encantada amb el canvi personal que ha fet, era una noia de ciutat, de viure en un pis, de decoració minimalista... casi no es reconeix.

En Denis és Belga, té una filla que és diu Charis. Ell és qui ha portat a terme la restauració de les granges de la Roureda i de la casa del Camós, treballa com a constructor i restaurador... és tot un manetes, paleta, electricitat, fontaneria, fusteria. En Denis té un do especial amb els animals, no hi ha cap que pugui resistir-se al seu encant. Sempre ha viscut envoltat d'ells: gats, gossos, cavalls, estruços... Si és a Catalunya va ser pels estruços, no els anava bé el clima de Bèlgica, i els va portar a Pals. La Barbara també tenia estruços abans d'estar junts, ara els tenen al Brasil, bon clima i un bon mercat. De l'estruç

s'aprofita tot: de les plomes es fan plumeros i disfresses pel carnaval, la carn és un bon aliment i la pell és curteig per fer bosses, jaquetes...

Han trobat molt agradable la gent del poble, s'han trobat ben rebuts. Els agrada el paisatge, la natura, la pau, el silenci... no ho canviarien per res. I, diuen que, tant a l'Hostal com a cal Ferrer, s'hi menja molt bé.

Elisabet Saus i Sala

La Barbara, en Denis i la Charis.

Noms de llocs

SANT NICOLAU (i II)

Un habitant de la petita masoveria del Pla de Sant Nicolau es troba citat en una interessant relació realitzada pel pavorde Narcís Bruguier, encarregat de recollir l'oli que els feligresos donaven per la làmpada de l'església, l'any 1576:

**"Memoriall de tot loli que jo Narsis Bruguier rebie de mon temps
P^o tinc rebut den Rovira miga copa i una corta
mes den Sitjar dues migas copes i una miga copa pel mas Bartran
mes de Serra miga cop
mes de Plantes dos migas copas
mes de Broguer miga copa
mes per lo mas Lior miga cop
mes en Canals miga copa
mes en Maso miga copa oli
mes en Camos un corta oli
mes lo senyor en Colfarier dues migas copas oli
mes en Planas tres migas copas
mes en Xifra miga copa oli
mes en Jaume de St. Nicolau miga cop..."**

Consta en els arxius parroquials de Sant Miquel que Nicolau, camperol de Biert, com a propietari del temple pagava "al rector de la present parròquia la caritat de sos treballs i li donava dinar". I, que fins l'any 1720 se celebrà anualment un "aplec" a "Sant Nicolau" el 10 de setembre. En reinstaurar la festa patronal del Sant es va traslladar la data al 3 d'octubre. En ocasió de la primera reunió de feligresos que va tenir lloc a la capella l'any 1976, després del llarg parèntesi d'abandonament, Mn. Pius, rector de Sant Miquel de Campmajor i Falgons, redactà uns goigs dels quals en reproduïm un parell d'estrofes:

**"Passen dos-cents cinquanta anys.
L'ermita altre cop sonriu.
Mil cançons d'aire festiu
ressonen pels viarans.
Ve una fervorosa allau
al sant lloc que tant enyora:
Protegiu el qui us implora,
Gloriós Sant Nicolau.**

**Vetlleu sobre Mont-Falgó
des de l'ombra de Golany;
gardeu sempre de tot dany
Sant Miquel de Campmajor.
Esteneu vers tots, suau,
vostra mà benefactora:
Protegiu el qui us implora,
Gloriós Sant Nicolau".**

- 1 de maig de 1978. Malgrat haver estat desconvocat l'Aplec que es projectava, un grupet de persones, entre dos i setanta anys, comparegueren a l'ermita el dia Primer de Maig de 1978, desafiant les asprors de la carretera i les negres nuvolades, que més tard regaren a semalades tots aquests indrets. Cantaren la Missa, besaren la Vera Creu a l'Ofertori i acabaren amb el cant del Virolai a la Reina dels Cels.

- 1 de maig de 1983, aplec de Sant Nicolau. 12h: MISSA DE CAMPANYA. Benedicció del Terme. Goigs i Encants. 3:30h: Jocs de tota mena. 4:30h: Ballada de Sardanes amb l'actuació de La Principal de la Garrotxa. El patrocinen les parròquies de Sant Miquel i de Falgons. Tots els feligresos i exfeligresos hi són cordialment convidats. S'ha fet també una bona difusió de programes per la comarca. Ofici, dinar de camp, jocs i sardanes.

Mn. Pius va ser qui, durant tots aquests anys, es va cuidar de que es celebrés l'aplec.

A un costat del pla hi ha la font de Sant Nicolau, que encara raja de tant en tant. En l'altre extrem del pla trobem el majestuós castanyer de Sant Nicolau (Castanea Sativa). Està viu des de fa qui sap quants centenars d'anys. Al mig de la soca, de 9'9 metres de volta, hi té una gran cavorca, on poden entrar unes quantes persones. La Generalitat l'ha declarat arbre monumental de Catalunya. Encara avui fa abundoses i molt bones castanyes. Al seu entorn hi ha també altres castanyers de mides considerables.

Elisabet Saus i Sala

Dades bibliogràfiques:

- alumnes de la Roqueta, treball dirigit per la professora Dolors Guix (1979-1986).
- Mn. Pius Masvidal. Amunt els Cors!, Full setmanal de les parròquies de Sant Miquel de Campmajor i Falgons, (1971-1984).
- Farriol, Jaume. Banyoles vora el llac. Editorial Selecta. Barcelona, 1966.

AUCA DELS LOCALS AJUNTAMENT SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

Significat inicial
de paraula ajuntament:
casa de governament
d'un terme municipal.

És també corporació
per administrar i regir,
amb bon ofici i bon fi,
una certa població.

L'alcalde i els regidors,
elegits per votació,
formen la corporació
amb missió de servidors.

Doncs ajuntament, mot doble:
casa i corporació,
en eixa composició
ens referim a l'immoble.

Del passat i del present,
una meditació amb pausa,
tal vegada en sigui l'auca
dels locals ajuntament.

Llindar torrent de l'Arn verd
i amb cruïlla de camins,
ben freqüentat pels veïns,
hi ha hostal can Llabert.

Camins de l'embranchement,
un a Banyoles anava
i altre al Collell portava,
com de Fleca encreuament.

Batlle Josep Teixidor
de Llabert arrendatari,
i Plantés el propietari,
arrendament d'ocasió.

Un molt antic consistori,
plenament documentat,
trobem recent instal·lat
en eix extrem territori.

Segons indici arribat
n'era l'ens municipal
instal·lat en dit hostal,
de can Brugada trasllat.

Edifici ja arrendat
completen l'operació

amb compra i escripturació
de la urbana propietat.

Pel nou document signat
entre Joaquim Plantés
i alcalde Esteve Estany,
can Llabert és traspassat.

A més de l'ajuntament
l'immoble municipal,
aparellat com a tal,
albergarà ensenyament.

Al centre sala oficial,
a baix, l'esquerra costura,
a la dreta, pels nens cultura
i llars pels mestres a dalt.

La Marga i l'Anton Camós
allà dues filles tingueren
i junts molts anys hi visqueren
pares, l'Anna i la Dolors.

Canvis sobre l'itinerari:
can Llabert per ca la Mestra
i un altre per mostra,
Mananna per Secretari.

Prop mig segle secretari
Miquel Camós Puigdevall,
caminant amunt i avall,
cuidava els dos escenaris.

Aquí arxiu i aplegament,
a dalt documentació
i a veïns donar atenció
amb horari permanent.

No llum ni calefacció,
tampoc màquina d'escriure,
de telèfon, ni per riure
i ordinador, ni al Japó.

Tota documentació
n'era amb tremp de ploma escrita
que repartint molta tinta
n'era assecada amb xupó.

La grapadora mancava,
expedient a mà escrit,
amb gansaia ben cosit,
arxivat quan no s'enviava.

Amb centúria ben entrada
fred d'hivern i vent que bufa,
canvien braser per estufa...
i arriba Underwood usada.

Nova escola en lloc central
buida ca la Mestra estada,
amb tempanell i moblada
una aula és seu oficial.

Carro ampla portava
per tasca facilitar
quan l'Olivetti arribà,
el telèfon no tocava.

Can Llabert desavinent
demana nova posada,
i al sindicat fa estada,
gran millora per la gent.

Nou local poc adient
de prestat al sindicat
recorda al refugiat,
cal sortir oportunament.

Matrícula poc crescuda
té l'escola la Creueta,
dita després la Roqueta.
hi ha espai per més cabuda.

Abandonat sindicat,
es trobaran novament
escola i ajuntament
en el col·legi del costat.

Emplaçament amb més espai
permetrà separacions
d'oficina i reunions,
equips i serveis com mai.

Telèfon i ordinador.
Internet i copiadora
no falta la grapadora,
mobles i decoració.

Però manca l'essencial:
la gènesi, construcció
i gran inauguració
de nova Consistorial.

(serà en una altra ocasió)

Tomàs Camós Ramió, 2011

Amb aquesta recepta plurinacional, alegre i ràpida de fer, la **Sandra Civit**, de la Cadevall d'Oliveres, ens demostra que també els joves professionals, que sempre van amb presses i no tenen gaire temps per dedicar-se a la cuina, són capaços d'oferir als seus convidats uns plats excel·lents i plens de color, fins i tot quan es presenten sense avisar, ja que fa servir "el que hi ha".

El cous-cous és una sèmola de blat originària del Marroc i Argèlia i també dóna el nom al plat més típic d'aquests països.

COUS-COUS DE "LUKI"

Ingredients:

- Cous-cous moyen
- Verdures variades (les que tingueu a la nevera o, amb un xic de sort, a l'hort): Tomàquets, ceba, carbassó, pastanaga, albergínia i pebrot.
- Carn: barreja 50-50 de magre de porc i vedella picats una sola vegada o bé trossets de pollastre.
- Salsa de soja (a mi m'agrada més la xinesa que l'americana ex: Kim ve wong).
- oli d'oliva verge.

Com ho fem?

En el fons el cous-cous de "luki" no és res més que una pasta amb "lu qui hay" o "el que hi havia" a la nevera quan estudiava a Barcelona, que normalment eren algunes tristes verdures a punt de passar-se. El cous-cous me'l va presentar una amiga italiana a qui no agradava gens cuinar i, com comprovareu, és ben senzill de fer i fàcilment combinable. La resta d'ingredients els podeu variar a gust i podeu afegir-n'hi altres per millorar la recepta.

Tallem la ceba en juliana i la coem amb oli d'oliva, a foc ben lent, fins que es rossegi i quedi ben tendra (si la deixo crua a l'Àlex no li agrada...). Hi afegim el tomàquet i el pebrot ratllat. Tallem les verdures en quadradets ben petits perquè es coquin millor i les afegim al sofregit. Ho tapem i deixem que cogui lentament.

Per altra banda coem la carn, sense passar-nos, només que deixi de ser vermella. Quan les verdures estiguin cuites hi afegim la carn i la salsa de soja al gust. Com podeu observar no hi he afegit gens de sal, ja que la soja és prou potenciador del sabor i així tenim un plat saludable per aquells qui mengen sense sal per diferents motius. Proveu-ho, i si us fa falta, rectifiqueu amb sal o per als més agosarats, amb salsa de soja.

Preparar la pasta cous-cous és el més fàcil de tot. Les mesures les tindreu al paquet, però normalment amb mig got per persona en feu prou. Escalfeu ¾ de got d'aigua o brou de verdures per cada ½ got de cous-cous. Poseu la pasta en un bol i afegiu-hi l'aigua o brou. Deixeu-ho reposar 5 minuts i aneu remenant de tant en tant.

Com ho servim?

A nosaltres ens agrada fer una petita "torre" amb el cous-cous, que la fem amb una tassa de cafè, en mig del plat i posem tot el farciment al voltant. Originalment el cous-cous africà se serveix en un bol dins un altre on hi ha la salsa, carn, i les verdures i es menja amb les mans! Així que vosaltres mateixos, per gustos, colors!

Passatemps

per Àngels Navarro

Criptograma

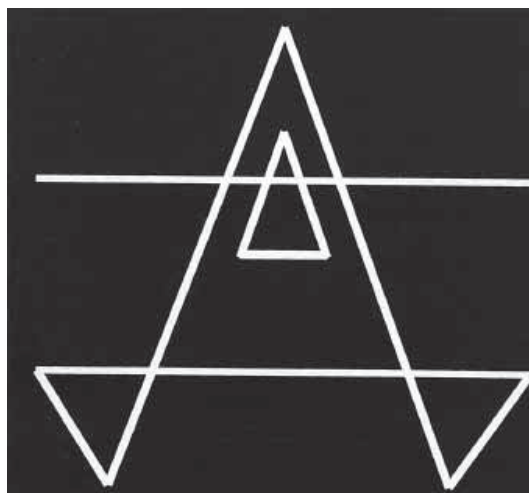
¿Sabeu desxifrar el missatge secret?

D'un sol traç

¿Sabríeu dibuixar aquesta figura sense aixecar el llapis del paper?

C	R	I	P	T	O	G	R	A	M	A
3	18	9	16	20	15	7	18	1	13	1

D	E	13	1	B	U	S	3	1	1	L	20
E	U	3	15	18	18	E	U	E	L	E	3
20	18	15	N	9	3	L	1	16	18	15	16
E	18	1	16	9	S	20	1	16	E	18	18
E	3	15	L	L	9	18	E	L	3	1	18
18	E	G	1	13	E	N	20	1	L	16	15
18	20	D	E	13	1	18	S	E	L	L	1

MOVIMENT DEMOGRÀFIC 2011

- **El 26 de febrer**, va morir a San Sebastián, LUIS MATA SATRÚSTEGUI "Chipi". Vivia al mas les Cases.
- **L'11 de juliol**, a l'edat de 87 anys, va morir CARLES ROURA I TORRENT. Era natural de Ca la Rossa de Campmajor i actualment vivia a Sant Pere Pescador.
- **El 26 de juliol**, a l'edat de 85 anys, va morir MANEL BATCHELLÍ I MONELL. Era natural del Castellot de Falgons i actualment vivia a Banyoles.
- **El 17 d'agost**, a l'edat de 79 anys, va morir VICENTA ROURA I BUSTINS. Era natural del Corral de Campmajor i actualment vivia a Olot.
- **L'11 de setembre**, van celebrar les noces de plata l'ERNEST COLOMÉ I QUINTANAS, de can Talaia estats, i la PAQUITA GRATACÓS I REIG.
- **L'11 de setembre**, 43a trobada de la família CAMÓS I RAMIÓ. Enguany s'han reunit 58 familiars que ho van celebrar al costat de can Llambert de Campmajor.
- **El 17 de setembre**, van contraure matrimoni en CARLOS CAMACHO ESPINAR amb la MARIA DEL CARME REINON CUNÍ, del Truis de Falgons. El mateix dia van batejar la seva filla, LAIA CAMACHO REINON.
- **El 17 de setembre**, van contraure matrimoni a Vigo, Carolina Desel González de Can Teixidor, amb Luis Souto López.
- **El 18 de setembre**, a l'edat de 87 anys, va morir JOSEP MARIA MATABOSCH I GUILLAUMES. Estava casat amb TERESA VIÑALS I MASSEGÚ, de can Pere Pastor de Sant Miquel i actualment vivien a Olot.
- **El 19 de setembre**, a l'edat de 92 anys, va morir MARIA MASDEVALL I GRABOLEDA. Era natural del Sallent, va viure a can Brugada de Sant Miquel i actualment vivia a Porqueres.
- **El 22 d'octubre**, a l'edat de 77 anys, va morir FÈLIX PINSACH I PUJOL. Era natural del mas La Guàrdia de Sant Miquel i actualment vivia a Miànegues.

NOTA: Per tal de facilitar la publicació del moviment demogràfic, agrairíem que ens ho féssiu arribar per correu electrònic: golany@plaestany.net o bé trucant al telèfon: 972 57 46 26 de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.

<i>Telefons</i> 			<i>Horaris</i> 	
Ajuntament		972 57 46 26	Ajuntament:	de dilluns a divendres, de 10 a 2.
Ambulatori	Banyoles	972 57 24 74	Metge:	Demanar hora anticipada al CAP de Banyoles Banyoles: cada dia. Mieres: dilluns i dimecres, de 17,45 a 19,30 divendres, de 9 a 10.
		972 57 25 10		
	Mieres	972 68 04 62	Urgències	Clínica Salus Infirorum, cada dia, de 8 nit a 8 del matí, i festius les 24 hores.
Ambulància		972 41 00 10		
Metge Urgències		061	Missa, hivern:	Sant Miquel: dissabtes, a 2/4 de 8 del vespre. Falgons: l'últim dissabte de cada mes, a 2/4 de 8 del vespre.
Creu Roja		972 57 24 50		
Emergències		112	TEISA:	Dimecres i dissabtes, a les 8 i a la 1.
Escola		972 57 59 24		
Mossos d'Esquadra		088	Servei de deixalleria mòbil:	darrere del local del Sindicat, els següents dissabtes: 26 de novembre i 24 de desembre. Horari: de 9 a 1 del migdia. Consulteu dates per al 2012. Recollida de trastos cada dos dimecres, consulteu dates.
Hostal (tel. públic)		972 57 07 12		
Elèctrica Curós (gratuït)	(avaries 24 hores)	900 70 50 50		
		972 26 01 50		
Megatró		972 59 43 25		

SOLUCIONS ALS PASSATEMPES

Criptograma

Demà busca al teu correu electrònic
la propera pista per recollir el
carregament al port de Marsella.

D'un sol traç

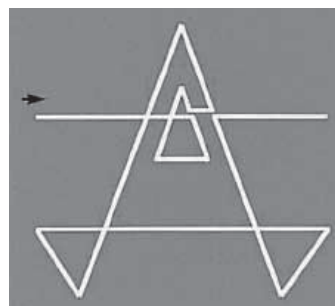

FOTO ANTIGA

**VISTA PANORÀMICA DE CAN SAGNARI, AMB FALGONS AL FONS,
EN LA DÈCADA DELS ANYS QUARANTA O CINQUANTA.**

Autor desconegut. Fons d'imatges de l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany.

cua de l'humor _____

per Ramon Santacana

en el número anterior.....

QUI ÉS?

- A) l'inspector d'hisenda entrant a casa.
- B) un banquer fugint amb una suculenta suma de diners.
- C) un polític amic del banquer.
- D) un ganster.

res de tot això:
aquí el teniu!!!!!!

(en el proper número tractarem
d'aclarir si només cal anar per
l'esquerra a la carretera)

SANT MIGUEL DE CAMPMAJOR